

សិខិតទី ២ របស់គ្រីស្ទទូតប៉ូល

ធ្វើជូនគ្រីស្ទបរិស័ទនៅក្រុងកូរិនថូស

ការគ្រប់គ្រងបង្ការ

ខ្ញុំប៉ូល ដែលព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ១ តែងតាំងជាទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ខ្ញុំ និងបងធីម៉ូថេ សូមជម្រាបមកព្រះសហគមន៍របស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅក្រុងកូរិនថូ និងជម្រាបមកជនដ៏វិសុទ្ធទាំងអស់នៅស្រុកអាខែទាំងមូល។ ២ សូមព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតារបស់យើង និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទប្រោសប្រណី និងប្រទានសេចក្តីសុខសាន្តដល់បងប្អូន!

ការគ្រប់គ្រងព្រះគុណ

៣ សូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះបិតារបស់ព្រះយេស៊ូ ជាអម្ចាស់នៃយើង។ ព្រះអង្គជាព្រះបិតា ប្រកបដោយព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា និងដែលអាចសម្រាលទុក្ខគ្រប់បែបយ៉ាងទាំងអស់។ ៤ ព្រះអង្គសម្រាលទុក្ខយើងនៅពេល យើងមានទុក្ខវេទនាសព្វបែបយ៉ាងដើម្បីឲ្យយើងអាចសម្រាលទុក្ខ អស់អ្នកដែលមានទុក្ខវេទនា ព្រោះព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យយើងផ្ទាល់បានធូរស្បើយ រួចហើយដែរ។ ៥ យើងរួមទុក្ខលំបាកផ្សេងៗ ជាមួយព្រះគ្រីស្ទកាន់តែច្រើនយ៉ាងណា យើងក៏បានធូរស្រាលពីទុក្ខដោយសារព្រះគ្រីស្ទកាន់តែច្រើនយ៉ាងនោះ

ដែរ។ ៦ បើយើងត្រូវរងទុក្ខវេទនា គឺដើម្បីឲ្យព្រះអង្គសម្រាលទុក្ខ និងសង្គ្រោះបងប្អូន។ បើយើងបានធូរស្បើយក្នុងចិត្តហើយនោះ គឺដើម្បីឲ្យបងប្អូនបានធូរស្បើយក្នុងចិត្ត ធ្វើឲ្យបងប្អូនអាចស៊ូទ្រាំនឹងទុក្ខលំបាកផ្សេងៗ ដូចយើងដែរ។ ៧ ដូច្នោះ កាលណាយើងនឹកគិតអំពីបងប្អូន យើងមានសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំដោយដឹងថា បងប្អូនរងទុក្ខលំបាករួមជាមួយយើងយ៉ាងណា បងប្អូនក៏នឹងបានធូរស្រាលរួមជាមួយយើងយ៉ាងនោះដែរ។

៨ យើងចង់ឲ្យបងប្អូនជ្រាបយ៉ាងច្បាស់ អំពីទុក្ខវេទនា ដែលកើតមានដល់យើងនៅស្រុកអាស៊ីនេះ។ យើងបានរងទុក្ខយ៉ាងខ្លាំងហួសពីកម្លាំងដែលយើងអាចទ្រាំបាន រហូតដល់យើងអស់សង្ឃឹមថា នឹងរស់រានមានជីវិតទៅមុខទៀតផង។ ៩ យើងនឹកក្នុងចិត្តថា គេនឹងដាក់ទោសយើងដល់ស្លាប់។ រឿងនេះកើតឡើងដើម្បីកុំឲ្យយើងពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯង គឺពឹងផ្អែកលើព្រះជាម្ចាស់ ដែលប្រោសឲ្យមនុស្សស្លាប់មានជីវិតឡើង។ ១០ ព្រះអង្គបានរំដោះយើងឲ្យរួចផុតពីសេចក្តីស្លាប់ ដ៏វៃសនវេទនានេះ ហើយព្រះអង្គក៏នឹងរំដោះយើង តទៅមុខទៀតដែរ។ ពិតមែនហើយ យើងសង្ឃឹមថា ព្រះអង្គ

នឹងរំដោះយើងទៀតជាមិនខាន។ ១១ រីឯបងប្អូន វិញ បងប្អូនក៏បានជួយយើង ដោយអង្វរព្រះជាម្ចាស់។ ហេតុនេះ ហើយបានជាព្រះអង្គប្រោសប្រណីដល់យើងដោយមានគ្នាច្រើនអង្វរ ហើយក៏នឹងមានគ្នាជាច្រើន នឹងអរព្រះគុណព្រះអង្គអំពីយើងដែរ។

គម្រោងការណ៍របស់គ្រីស្ទទូតម៉ូល

១២ ស្មារតីយើងធ្វើសាក្សី បញ្ជាក់យើងថាយើងខ្ពស់មុខ ដោយដឹងថា ឥរិយាបថដែលយើងប្រកាន់យកក្នុងលោកនេះ ពិតជាត្រឹមត្រូវមែន ជាពិសេសរបៀបដែលយើងប្រព្រឹត្តចំពោះបងប្អូន ដោយចិត្តស្មោះស្រស់ និងដោយសុទ្ធចិត្តមកពីព្រះជាម្ចាស់។ យើងមិនបានធ្វើតាមប្រាជ្ញារបស់លោកីយ៍ទេ គឺធ្វើតាមព្រះហឫទ័យប្រោសប្រណីរបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ១៣ យើងមិនសរសេរសេចក្តីណាផ្សេងទៀត មកជូនបងប្អូន ក្រៅពីសេចក្តីដែលបងប្អូនអាន និងយល់ស្រាប់ហើយនោះឡើយ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា បងប្អូនមុខជាយល់សេចក្តីនេះ ជាក់ច្បាស់សព្វគ្រប់មិនខាន។ ១៤ ដូចបងប្អូនយល់មួយផ្នែករួចមកហើយថា យើងបានធ្វើឲ្យបងប្អូនខ្ពស់មុខហើយបងប្អូនក៏នឹងធ្វើឲ្យយើងខ្ពស់មុខ នៅថ្ងៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនៃយើង ទ្រង់យាងមកនោះដែរ។ ១៥ ដោយខ្ញុំមានសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំនេះហើយ បានជាខ្ញុំមានបំណងចង់មករកបងប្អូនជាមុនសិន ដើម្បីឲ្យព្រះជាម្ចាស់ប្រោសប្រណីបងប្អូនសាជាថ្មីម្តងទៀត។ ១៦ បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងចាកចេញពីបងប្អូន ឆ្ពោះទៅស្រុកម៉ាសេដូន ហើយវិលពីស្រុកម៉ាសេដូន មករកបងប្អូន

វិញ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនជួយខ្ញុំបន្តដំណើរទៅស្រុកយូដាទៀត។ ១៧ ខ្ញុំសម្រេចចិត្តធ្វើដូច្នោះ តើខ្ញុំសម្រេចដោយឥតគិតអ្វីឬ? ឬមួយគម្រោងការណ៍របស់ខ្ញុំ កើតមកពីគំនិតលោកីយ៍បានជាខ្ញុំនិយាយបាតដៃជាខ្លាំងដៃដូច្នោះ? ១៨ មានព្រះជាម្ចាស់ជាសាក្សីស្រាប់ហើយថា យើងមិននិយាយមកកាន់បងប្អូន ដោយពោលពាក្យប្រែប្រួល បាតដៃជាខ្លាំងដៃនោះទេ ១៩ ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលយើងប្រកាស គឺទាំងខ្ញុំ ទាំងបងប្អូនស៊ីលវ៉ាន និងបងធីម៉ូថេ ប្រកាសក្នុងចំណោមបងប្អូននោះ ព្រះអង្គមិនប្រែប្រួល បាតដៃជាខ្លាំងដៃ សោះឡើយ នៅក្នុងព្រះអង្គមានតែពាក្យសច្ចៈប៉ុណ្ណោះ។ ២០ ព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើឲ្យព្រះបន្ទូលសន្យាទាំងប៉ុន្មានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ បានសម្រេចសព្វគ្រប់ទាំងអស់។ ហេតុនេះហើយបានជាយើងពោលពាក្យ«អាម៉ែន» ទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ដោយសារព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ។ ២១ គឺព្រះជាម្ចាស់ហើយ ដែលប្រទានឲ្យយើង និងបងប្អូនមានជំនឿខ្ជាប់ខ្ជួនលើព្រះគ្រីស្ទ ព្រមទាំងបានចាក់ប្រេងលើយើងផង ២២ ហើយព្រះអង្គក៏បានដៅសញ្ញាសម្គាល់របស់ព្រះអង្គលើយើង និង ប្រទានព្រះវិញ្ញាណ មកបញ្ចាំចិត្តយើងផងដែរ។

២៣ ខ្ញុំសូមជម្រាបបងប្អូន ដោយមានព្រះជាម្ចាស់ជាសាក្សីថា ហេតុដែលខ្ញុំមិនទាន់បានទៅក្រុងកូរិនទូនោះ គឺមកពីខ្ញុំយោគយល់ដល់បងប្អូន (បើមិនពិតទេ សូមព្រះអង្គផ្តាច់ជីវិតខ្ញុំចុះ)

។ ^{២៤} យើងមិនចង់ត្រួតត្រាលើជំនឿរបស់បង
ប្អូនទេ ដ្បិតជំនឿរបស់បងប្អូនមាំមួនរួចស្រេច
ទៅហើយ យើងគ្រាន់តែចង់ធ្វើការរួមជាមួយ
បងប្អូន ដើម្បីឲ្យបងប្អូនមានអំណរតែ
ប៉ុណ្ណោះ។

^១ដូច្នោះ ខ្ញុំសម្រេចថា ខ្ញុំមិនរិលមករកបងប្អូន
២វិញ ទាំងព្រួយចិត្តនោះឡើយ។ ^២បើខ្ញុំធ្វើឲ្យ
បងប្អូនព្រួយចិត្តទៅហើយ តើនរណានឹងធ្វើឲ្យ
ខ្ញុំសប្បាយក្រៅពីអ្នកដែលខ្ញុំបានធ្វើឲ្យព្រួយចិត្ត
នោះ? ^៣សំបុត្រដែលខ្ញុំបានសរសេរមកជូនបង
ប្អូន មានគោលបំណងជឿសាវាង កុំឲ្យខ្ញុំព្រួយ
ចិត្តនៅពេលខ្ញុំមកដល់ គឺកុំឲ្យខ្ញុំកើតទុក្ខព្រួយពី
អស់អ្នក ដែលត្រូវធ្វើឲ្យខ្ញុំមានអំណរនោះឡើ
យ។ ខ្ញុំជឿជាក់ថា ពេលខ្ញុំមានអំណររបងប្អូន
ទាំងអស់គ្នា ក៏មានអំណររួមជាមួយខ្ញុំដែរ។ ^៤ ខ្ញុំ
សរសេរមកបងប្អូនទាំងតឹងទ្រូងទាំងពិបាកចិត្ត
ទាំងស្រក់ទឹកភ្នែក តែមិនមែនចង់ធ្វើឲ្យបងប្អូន
ព្រួយចិត្តទេ គឺចង់សម្តែងឲ្យបងប្អូនដឹងអំពី
សេចក្តីស្រឡាញ់ ដ៏លើសលប់របស់ខ្ញុំចំពោះ
បងប្អូន។

គ្រឹះស្ថានទូតម៉ូលអត់ទោសខ្សែគេ

^៥ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ បង្កើតឲ្យមានទុក្ខ
ព្រួយ មិនមែនធ្វើឲ្យខ្ញុំព្រួយចិត្តទេ គឺគាត់ធ្វើឲ្យ
បងប្អូនទាំងអស់ព្រួយចិត្ត ឬយ៉ាងហោចណាស់
ក៏ឲ្យបងប្អូនមួយចំនួនព្រួយចិត្ត (ខ្ញុំថាដូច្នោះ មក
ពីមិនចង់បំផ្លើស)។ ^៦បើបងប្អូនភាគច្រើន បាន
ដាក់ទោសមនុស្សបែបនេះល្មមហើយ។ ^៧សូម
បងប្អូនអត់ទោសឲ្យគាត់ និងលើកទឹកចិត្តគាត់

ផងទៅ ក្រែងលោគាត់ពិបាកចិត្តខ្លាំងពេក
រហូតដល់ទៅអស់សង្ឃឹម។ ^៨ដូច្នោះ ខ្ញុំសូមទូ
ន្ទានបងប្អូន ធ្វើយ៉ាងណា បង្ហាញឲ្យឃើញថា
បងប្អូនស្រឡាញ់គាត់។ ^៩ ខ្ញុំសរសេរមក ដើម្បី
លចិត្តបងប្អូនមើល ចង់ដឹងថា តើបងប្អូនពិតជា
ស្តាប់តាមសេចក្តីទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់
ឬយ៉ាងណា។ ^{១០} បើបងប្អូនលើកលែងទោស
ឲ្យអ្នកណា ខ្ញុំក៏លើកលែងទោសឲ្យអ្នកនោះដែ
រ។ ចំពោះខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ (ប្រសិនបើមានមូល
ហេតុ ដែលខ្ញុំត្រូវអត់ទោសឲ្យនរណាម្នាក់) ខ្ញុំ
លើកលែងទោសឲ្យគេព្រោះតែបងប្អូនដោយខ្ញុំ
យល់ដល់ព្រះគ្រីស្ទ ^{១១} ដើម្បីកុំឲ្យយើងបាញ់
បោក មារសាតាំងដ្បិតយើងស្គាល់គម្រោងការ
របស់វាស្រាប់ហើយ។

គ្រឹះស្ថានទូតម៉ូលខ្វល់ខ្វាយក្នុងចិត្ត

^{១២}ពេលខ្ញុំបានទៅដល់ក្រុងត្រូអា ដើម្បី
ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ទោះបីព្រះ
អម្ចាស់បានបើកឱកាសឲ្យខ្ញុំក៏ដោយ ក៏ចិត្តខ្ញុំ
ពុំបានស្ងប់ដែរ ព្រោះរកបងទីតួមិនឃើញ។

^{១៣}ហេតុនេះ ខ្ញុំក៏លាបងប្អូននៅក្រុងត្រូអា
ធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅស្រុកម៉ាសេដូន។ ^{១៤}សូមអរ
ព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ដែលប្រទានឲ្យយើង
មានជ័យជម្នះ រួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទជានិច្ច។ ព្រះ
អង្គប្រោសប្រទានឲ្យមនុស្ស នៅគ្រប់ទីកន្លែង
បានស្គាល់ព្រះអង្គ ដោយសារយើងដែលប្រៀប
បីដូចជា ក្លិនក្រអូបសាយគ្រប់ទិសទី!។ ^{១៥}
ចំពោះព្រះជាម្ចាស់ គឺយើងនេះហើយ ជាក្លិន
ក្រអូបរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងចំណោមអស់អ្នក

ដែលកំពុងតែវិនាស។ ^{១៦}ចំពោះអ្នកដែលត្រូវ
វិនាសយើងជាក្លិននៃសេចក្តីស្លាប់ ដែលនាំឲ្យ
គេស្លាប់។ ចំពោះអ្នកដែលទទួលការសង្គ្រោះ
វិញ យើងជាក្លិននៃជីវិត ដែលនាំឲ្យគេមានជីវិត។
តើនរណាមានសមត្ថភាព អាចនឹងបំពេញ
កិច្ចការនេះបាន? ^{១៧} យើងមិនមែនជាអ្នកក្លែង
បន្លំព្រះបន្ទូល របស់ព្រះជាម្ចាស់ដូចមនុស្ស
មួយចំនួនធំនោះឡើយ គឺយើងនិយាយដោយ
សុទ្ធចិត្ត ក្នុងនាមព្រះជាម្ចាស់នៅចំពោះព្រះភ័
ក្រព្រះជាម្ចាស់ និងនៅក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទ។

**អ្នកបម្រើព្រះជាម្ចាស់
ក្នុងសម្ព័ន្ធមេត្រី**

^១តើយើងចាប់ផ្តើម តែងតាំងខ្លួនឯង ជា
៣ថ្មីទៀតឬ? ឬមួយក៏យើងត្រូវតែធ្វើដូចអ្នកខ្លះ
គឺត្រូវការយកលិខិតតែងតាំងមកជូនបងប្អូន ឬ
សុំលិខិតតែងតាំងពីបងប្អូនវិញ? ^២បងប្អូនហ្នឹង
ហើយ ជាលិខិតរបស់យើងជាលិខិតសរសេរ
នៅក្នុងដួងចិត្តរបស់យើង ដែលមនុស្សទាំង
អស់អាចស្គាល់ និងអានបាន។ ^៣បងប្អូនពិតជា
លិខិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទមែន ជាលិខិតដែលព្រះ
អង្គសរសេរផ្ទៃមក តាមកិច្ចការដែលយើង
បំពេញ។ លិខិតនេះ មិនមែនសរសេរដោយទឹក
ខ្មៅទេ គឺសរសេរឡើងដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់
ព្រះជាម្ចាស់ ដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅ មិនមែនជា
លិខិតសរសេរនៅលើផ្ទាំងថ្មទេ គឺសរសេរក្នុង
សាច់ ក្នុងដួងចិត្តរបស់បងប្អូន។

“យើងមានសេចក្តីទុកចិត្តដ៏មុតមាំ នៅ
ចំពោះព្រះភ័ក្រព្រះជាម្ចាស់បែបនេះ ក៏ព្រោះតែ

ព្រះគ្រីស្ទនេះហើយ។ ^៤យើងមិនអាចចាត់ទុក
ថា ខ្លួនយើងមានសមត្ថភាពនឹងធ្វើកិច្ចការអ្វី
មួយ បានដោយខ្លួនយើងផ្ទាល់ឡើយ គឺព្រះជា
ម្ចាស់ឯណោះ ដែលប្រទានឲ្យយើងមានសមត្ថ
ភាពអាចធ្វើបាន។ ^៥ព្រះអង្គក៏ប្រទានឲ្យយើង
មានសមត្ថភាព ធ្វើជាអ្នកបម្រើសម្ព័ន្ធមេត្រីដែរ
ជាសម្ព័ន្ធមេត្រីដែលមិនមែនចង់ឡើងដោយសរ
សេរ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនោះទេ គឺចង់ឡើង
ដោយព្រះវិញ្ញាណវិញ ដ្បិតធម្មវិន័យដែលសរ
សេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ បណ្តាលឲ្យស្លាប់ វិ
ងព្រះវិញ្ញាណវិញ ព្រះអង្គប្រទានជីវិត។

^៧ធម្មវិន័យដែលចារឹកលើផ្ទាំងសិលា មាន
សិរីរុងរឿងយ៉ាងខ្លាំង រហូតដល់ទៅជនជាតិអ៊ី
ស្រាអែល មិនអាចសម្លឹងមើលមុខលោកម៉ូសេ
បាន ព្រោះតែសិរីរុងរឿងភ្លឺចាំងពីផ្ទៃមុខលោក
ហើយជាសិរីរុងរឿងស្ថិតនៅតែមួយរយៈ
ប៉ុណ្ណោះ។ ប្រសិនបើមុខងារបម្រើធម្មវិន័យ
ដែលបណ្តាលឲ្យស្លាប់នេះ មានសិរីរុងរឿង
យ៉ាងហ្នឹងទៅហើយ “ចុះទម្រាំបើមុខងារបម្រើ
ព្រះវិញ្ញាណវិញ តើនឹងមានសិរីរុងរឿងលើសពី
នេះ យ៉ាងណាទៅទៀត?

^៩ប្រសិនបើ មុខងារដែលធ្វើឲ្យមនុស្សត្រូវ
ទទួលទោស មានសិរីរុងរឿងយ៉ាងហ្នឹងទៅ
ហើយ ចុះទម្រាំបើមុខងារដែលធ្វើឲ្យមនុស្ស
បានសុចរិតវិញ តើនឹងរឹតតែមានសិរីរុងរឿង
ប្រសើរលើសលប់យ៉ាងណាទៅទៀត?

^{១០} ប្រសិនបើយើងប្រៀបធៀបសិរីរុងរឿងពី
សម័យដើម នឹងសិរីរុងរឿងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតនា
បច្ចុប្បន្នកាលនេះ យើងនឹងឃើញថា សិរីរុង

រឿងពីដើម ដូចជាមិនរុងរឿងទាល់តែសោះ។
១១ ដូច្នោះ ប្រសិនបើអ្វីៗដែលមិនស្ថិតស្ថេរ មាន
សិរីរុងរឿងទៅហើយ ចុះទម្រាំបើអ្វីៗដែលនៅ
ស្ថិតស្ថេរវិញ តើនឹងរីកតែមានសិរីរុងរឿងយ៉ាង
ណាទៅ?

១២ ដោយយើងមានសេចក្តីសង្ឃឹម យ៉ាង
នេះ យើងក៏មានចិត្តរឹងប៉ឹងឥតរង្វើដែរ។

១៣ យើងមិនធ្វើដូចលោកម៉ូសេទេ គឺលោក
បានយកស្បែកចាំមុខ កុំឲ្យជនជាតិអ៊ីស្រា
អែល សម្លឹងមើលរស្មីដែលមិនស្ថិតស្ថេរនោះ
ចេញបាត់ពីផ្ទៃមុខលោក។ ១៤ ប៉ុន្តែ គំនិតរបស់
ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល នៅឯឆ្នាំសូន្យ ដ្បិតរហូត
មកទល់សព្វថ្ងៃ ពេលគេអានគម្ពីរសម្ព័ន្ធមេត្រី
ចាស់ ស្បែកដែលនោះ នៅបាំងគំនិតរបស់គេ។
ស្បែកនៅបាំងគេដែល លុះដល់គេចូលរួម
ជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ទើបស្បែកនោះ រសាត់បាត់
ទៅ។ ១៥ មកទល់សព្វថ្ងៃនេះ ពេលគេអានគម្ពីរ
របស់លោកម៉ូសេមានស្បែកមួយនៅបាំងចិត្តគេ
មិនឲ្យយល់ ១៦ ក៏ប៉ុន្តែ «នៅពេលគេបែរចិត្ត
គំនិតរកព្រះអម្ចាស់ ស្បែកនោះចេញពីគេបាត់
ទៅ»^{១៧} ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ជាព្រះវិញ្ញាណ។ នៅ
ទីណា មានព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅទី
នោះ ក៏មានសេរីភាពដែរ។ ១៨ យើងទាំងអស់គ្នា
ដែលគ្មានស្បែកនៅបាំងមុខ យើងបញ្ចេញសិរី
រុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលចាំងមកលើយើង
ហើយយើងនឹងផ្លាស់ប្រែឲ្យបានដូចព្រះអង្គ គឺ
មានសិរីរុងរឿងកាន់តែក្តីឡើងៗ។ នេះហើយ
ជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះវិញ្ញាណ នៃព្រះ
អម្ចាស់^{១៩}។

ព្រះគ្រីស្ទ គឺការអ្នកប្រកាសដំណឹងល្អ

១ បើព្រះជាម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យ មេត្តា
៤ ករុណា ប្រគល់មុខងារនេះមកឲ្យយើង យើង
មិនត្រូវបាក់ទឹកចិត្តឡើយ។

២ យើងបដិសេធ មិនប្រព្រឹត្តការលួចលាក់
ណាដែលគួរឲ្យអៀនខ្មាសនោះទេ ហើយក៏មិន
បោកបញ្ឆោតគេ ឬក្លែងបន្លំព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ជាម្ចាស់ដែរ។ ជួយទៅវិញ យើងបង្ហាញឲ្យ
មនុស្សលោកស្គាល់សេចក្តីពិត ទាំងនាំគេឲ្យ
ទុកចិត្តលើយើងនៅចំពោះ ព្រះភក្ត្រព្រះជាម្ចា
ស់។ ៣ ប្រសិនបើអត្ថន័យនៃដំណឹងល្អ នៅតែ
លាក់កំបាំង គឺលាក់កំបាំងតែចំពោះអស់អ្នក
ដែលត្រូវវិនាសប៉ុណ្ណោះ។

៤ ជាអ្នកមិនជឿ ដែលត្រូវព្រះនៃលោកីយ៍
នេះធ្វើឲ្យចិត្តគំនិតរបស់គេទៅជាងងឹត មិនឲ្យ
គេឃើញពន្លឺរស្មីដ៏រុងរឿង នៃដំណឹងល្អរបស់
ព្រះគ្រីស្ទ ជាតំណាងរបស់ព្រះជាម្ចាស់នោះ
ឡើយ។ ៥ យើងមិនប្រកាសអំពីខ្លួនយើងទេ គឺ
យើងប្រកាសអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់
ហើយយើងដាក់ខ្លួនជាអ្នកបម្រើបងប្អូន ព្រោះ
តែព្រះយេស៊ូនេះហើយ។ ៦ ព្រះជាម្ចាស់ដែល
មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរឲ្យមានពន្លឺក្លឹចេញពី
ងងឹត!» ព្រះអង្គក៏បានបំភ្លឺចិត្តគំនិតរបស់យើង
ឲ្យស្គាល់យ៉ាងច្បាស់ នូវសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជា
ម្ចាស់ ដែលភ្លឺចាំងពីព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទដៃ
រ។

៧ យើងមានមុខងារដ៏ប្រសើរនេះ ប្រៀប
បីដូចជា ឆ្នាំងដីដែលមានកំណប់មាសនៅខាង
ក្នុង ដើម្បីឲ្យមនុស្សលោកឃើញថាប្រាណុភាព

ដីប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់នេះ ជាប្រទានភាពរបស់ព្រះ ជាម្ចាស់ មិនមែនជារបស់យើងទេ។^៨ គេសង្កត់ សង្កិនយើងគ្រប់យ៉ាងមែន តែយើងមិនភ័យ បារម្ភអ្វីឡើយ យើងទ័លច្រកមែន តែយើងនៅ តែទៅមុខរួច ^៩ គេបៀតបៀនយើងមែន តែព្រះ ជាម្ចាស់មិនបោះបង់យើងចោលឡើយ គេវាយ ដំយើងមែន តែយើងមិនស្លាប់បាត់បង់ជីវិតឡើ យ។^{១០} ក្នុងរូបកាយយើង យើងផ្ទុកសេចក្តីឈឺ ចាប់^{១១}របស់ព្រះយេស៊ូជានិច្ច ដើម្បីឲ្យគេឃើញ ព្រះជន្មរបស់ព្រះអង្គ នៅក្នុងរូបកាយយើង។^{១២} ព្រោះតែព្រះយេស៊ូ យើងដែលកំពុងរស់ តែងតែប្រឈមមុខទល់នឹងសេចក្តីស្លាប់ជានិច្ច ដើម្បីឲ្យគេឃើញព្រះជន្មរបស់ព្រះអង្គ នៅក្នុង រូបកាយយើង ដែលរមែងតែងតែស្លាប់។^{១៣} ដូច្នោះ សេចក្តីស្លាប់ចេះតែយាយីយើង រីឯ បងប្អូនវិញ បងប្អូនចេះតែមានជីវិតចម្រើនឡើ ង។

^{១៣} ដោយយើងមានវិញ្ញាណ ដែលនាំឲ្យជឿ ស្របតាមសេចក្តីដែលមានចែងទុកថា «ខ្ញុំជឿ ហេតុនេះហើយ បានជាខ្ញុំនិយាយ»^{១៤} យើងក៏ ជឿដែរ ហេតុនេះហើយបានជាយើងនិយាយ។^{១៥} យើងដឹងថា ព្រះអង្គបានប្រោសព្រះអម្ចាស់ យេស៊ូ ឲ្យមានព្រះជន្មថ្មីដ៏រុងរឿង ទ្រង់ក៏នឹង ប្រោសយើងឲ្យមានជីវិតថ្មីរួមជាមួយព្រះយេស៊ូ ដែរ ព្រមទាំងនាំយើងទៅក្បែរព្រះអង្គ រួម ជាមួយបងប្អូនថែមទៀតផង។^{១៦} ហេតុការណ៍ ទាំងនេះកើតឡើងជាប្រយោជន៍ដល់បងប្អូន គឺ ឲ្យព្រះជាម្ចាស់ប្រោសប្រណីបងប្អូន កាន់តែ ច្រើនឡើងៗ ដើម្បីឲ្យមានគ្នាមួយចំនួនធំ អរ

ព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់កាន់តែច្រើនឡើង និង លើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ។

លំនៅដល់ស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច

^{១៦} ហេតុនេះហើយ បានជាយើងមិនបាក់ ទឹកចិត្តឡើយ ទោះបីរូបកាយរបស់យើងចេះតែ ទ្រុឌទ្រោមទៅៗក៏ដោយ ក៏ជម្រៅចិត្តយើង^{១៧} កាន់តែចម្រើនឡើងជារៀងរាល់ថ្ងៃដែរ ^{១៨} ដ្បិត ទុក្ខលំបាកបន្តិចបន្តួច ដែលយើងជួបប្រទះម្តង ម្កាលនោះ ធ្វើឲ្យយើងមានសិរីរុងរឿងដ៏ប្រសើរ លើសលប់ ជាសិរីរុងរឿងនៅស្ថិតស្ថេរអស់ កល្បជានិច្ច ដែលរកអ្វីមកប្រៀបធៀបពុំបាន។^{១៩} ដូច្នោះយើងមិនចាប់អារម្មណ៍នឹងអ្វីៗ ដែល ភ្នែកមើលឃើញឡើយ គឺយើងចាប់អារម្មណ៍ នឹងអ្វីៗដែលភ្នែកមើលមិនឃើញនោះវិញ ដ្បិត អ្វីៗដែលភ្នែកមើលឃើញ នៅស្ថិតស្ថេរតែមួយ រយៈពេលណាៗ តែអ្វីៗដែលភ្នែកមើលមិនឃើញ នៅស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច។

^{១៧} យើងដឹងហើយថា រូបកាយរបស់យើងនៅ ៥លើផែនដីនេះ ប្រៀបដូចជាជម្រកមួយ ដែល ត្រូវរលាយសូន្យទៅ តែយើងមានវិមានមួយ នៅស្ថានបរមសុខជាលំនៅស្ថិតស្ថេរអស់កល្ប ជានិច្ច ដែលពុំមែនជាស្នាដៃរបស់មនុស្សឡើយ គឺជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់។^{២០} ឥឡូវ នេះ យើងតែងតែត្អូញត្អែរសង្វាតចង់បានរូប កាយនៃស្ថានបរមសុខ មកគ្រប់ពីលើរូបកាយ នេះថែមទៀត ^{២១} គឺឲ្យតែបានរូបកាយថ្មីប្រសើរ ជាជាងនៅខ្លួនទេ គ្មានរូបកាយ។

^{២២} ពេលស្ថិតនៅក្នុងរូបកាយនេះ នៅឡើយ

យើងតែងតែត្រូវការ និងពិបាកចិត្ត។ យើងមិនចង់ដោះរូបកាយនេះចោលទេ គឺចង់ពាក់រូបកាយថ្មីពីលើថែមទៀត ដើម្បីឲ្យជីវិតលេបបំបាត់នូវអ្វីៗ ដែលរមែងតែងតែស្លាប់នេះ។^៤ ព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ បានតម្រូវឲ្យយើងផ្លាស់ប្រែដូច្នោះ ព្រះអង្គក៏បានប្រទានព្រះវិញ្ញាណមកបញ្ចាំចិត្តយើងផងដែរ។

^៦ ដូច្នោះ យើងមានចិត្តក្លាហានជានិច្ច។ យើងដឹងថាដរាបណាយើងស្ថិតនៅក្នុងរូបកាយនេះ យើងឃ្លាតឆ្ងាយពីព្រះអម្ចាស់។ ^៧ ដ្បិតយើងធ្វើដំណើរ ដោយមានជំនឿ មិនមែនដោយមើលឃើញនោះទេ។ ^៨ យើងមានចិត្តក្លាហាន យើងចូលចិត្តឃ្លាតឆ្ងាយពីរូបកាយនេះ ហើយទៅនៅជិតព្រះអម្ចាស់ ប្រសើរជាង។ ^៩ ទោះបីយើងស្ថិតនៅក្នុងរូបកាយនេះ ឬក៏ត្រូវឃ្លាតឆ្ងាយពីរូបកាយនេះក្តី យើងមានបំណងធ្វើយ៉ាងណាឲ្យតែបានគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះអង្គ។ ^{១០} ដ្បិតយើងទាំងអស់គ្នា នឹងត្រូវទៅឈរនៅមុខទីកាត់ក្តីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យម្នាក់ៗទទួលផលតាមអំពើដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ទោះបីជាអំពើនោះល្អ ឬអាក្រក់ក្តី កាលពីនៅរស់ក្នុងរូបកាយនេះនៅឡើយ។

មុខងារសម្រុះសម្រួល

^{១១} ដោយយើងបានស្គាល់ ការគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ហើយ យើងក៏ខិតខំណែនាំមនុស្សលោកឲ្យជឿដែរ។ ព្រះជាម្ចាស់ស្គាល់ចិត្តយើង (ខ្ញុំសង្ឃឹមថា នៅក្នុងស្មារតីរបស់បងប្អូន បងប្អូនក៏ស្គាល់ចិត្តយើងដែរ)។ ^{១២} យើង

មិនតែងតាំងខ្លួនឯង នៅចំពោះមុខបងប្អូនសាជាថ្មីទៀតទេ តែយើងជូនឱកាសឲ្យបងប្អូនបានខ្ពស់មុខ ព្រោះតែយើងវិញ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនអាចឆ្លើយតបនឹងអស់អ្នកដែលអ្នកខ្លួនតែពីអ្វីៗ នៅខាងក្រៅ ហើយមិនគិតពីអ្វីៗក្នុងចិត្តទេ។

^{១៣} ប្រសិនបើគេថា យើងជាមនុស្សរង្វេងស្មារតី នោះយើងរង្វេងស្មារតីព្រោះតែព្រះជាម្ចាស់ ហើយប្រសិនបើគេថា យើងជាមនុស្សដឹងខុសត្រូវនោះ យើងដឹងខុសត្រូវព្រោះតែបងប្អូន ^{១៤} ដ្បិតព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទជំរុញយើង ដោយយើងយល់ឃើញថា បើមនុស្សម្នាក់ស្លាប់ សម្រាប់មនុស្សទាំងអស់នោះ មនុស្សទាំងអស់ក៏ដូចជាស្លាប់ដែរ។ ^{១៥} ព្រះអង្គសោយទិវង្គត សម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកដែលមានជីវិត លែងរស់សម្រាប់ខ្លួនឯងទៀតហើយ គឺរស់សម្រាប់ព្រះអង្គ ដែលបានសោយទិវង្គត និងទទួលព្រះជន្មថ្មីដ៏រុងរឿងសម្រាប់គេ។ ^{១៦} ដូច្នោះ ពីពេលនេះតទៅយើងឈប់រាប់នរណាម្នាក់ តាមរបៀបលោកីយ៍ទៀតហើយ ទោះបីយើងធ្លាប់ស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ កាលព្រះអង្គនៅជាមួយមនុស្សធម្មតាក៏ដោយ ក៏ឥឡូវនេះ យើងមិនស្គាល់ព្រះអង្គតាមរបៀបមុនទៀតឡើយ។ ^{១៧} ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់នៅរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនោះបានកើតជាថ្មីអ្វីៗពីអតីតកាលបានកន្លងផុតទៅ ហើយអ្វីៗទាំងអស់បានប្រែមកជាថ្មីវិញ។ ^{១៨} ការទាំងនេះកើតមកពីព្រះជាម្ចាស់ ដែលសម្រុះសម្រួលយើងឲ្យជានានឹងព្រះអង្គវិញ ដោយសារព្រះគ្រីស្ទ ហើយប្រទានឲ្យយើងមានមុខងារ

សម្រុះសម្រួលមនុស្សម្នា ឲ្យជានានឹងព្រះអង្គ វិញដែរ។

^{១៤}នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ព្រះជាម្ចាស់បានសម្រុះ សម្រួលមនុស្សលោក ឲ្យជានានឹងព្រះអង្គ ដោយមិនប្រកាន់ទោសគេឡើយ។ ព្រះអង្គក៏ ដាក់ព្រះបន្ទូលនៃការសម្រុះសម្រួលនេះ មក ក្នុងយើងដែរ។ ^{១៥}ដូច្នោះ យើងជាទុក្ខរបស់ព្រះ គ្រីស្ទ គឺដូចជាព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដាស់ តឿនបងប្អូន ដោយសារយើងដែរ។ យើងសូម អង្វររបងប្អូនក្នុងព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទថា ទុកឲ្យព្រះ ជាម្ចាស់សម្រុះសម្រួលបងប្អូន ឲ្យជានា នឹង ព្រះអង្គវិញទៅ។ ^{១៦}ព្រះគ្រីស្ទគ្មានបាប ទាល់តែសោះ តែព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើឲ្យព្រះអង្គ ទៅជាតួបាបសម្រាប់យើង ដើម្បីប្រោសយើង ឲ្យបានសុចរិតរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទដែរ។

^{១៧}ដោយយើងធ្វើការ រួមជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ៦យើងសូមទូន្មានបងប្អូនថា កុំទទួលការ ប្រោសប្រណិររបស់ព្រះអង្គ យកមកទុកចោល ជាអសារតតការឡើយ ^{១៨}ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់ មានព្រះបន្ទូលថា៖ «យើងបានឆ្លើយតបមក អ្នក នៅគ្រាណាដែលយើងគាប់ចិត្ត យើងបាន ជួយអ្នកនៅថ្ងៃណា ដែលយើងសង្គ្រោះមនុស្ស លោក»^{១៩}។

គ្រាដែលព្រះជាម្ចាស់គាប់ព្រះហឫទ័យ គឺ ឥឡូវនេះហើយ! គឺឥឡូវនេះហើយ ជាថ្ងៃដែល ព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះមនុស្សលោក!

^{២០}យើងមិនចង់ឲ្យកើតមានរឿងអ្វីមួយ ដែល បណ្តាលឲ្យនរណាម្នាក់ ជំពប់ចិត្តបាត់ជំនឿ ឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យគេបន្ទោសមុខងាររបស់យើ

ង។ “ផ្ទុយទៅវិញ យើងតាំងខ្លួនជាអ្នកបម្រើ របស់ព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងគ្រប់កាលៈទេសៈទាំង អស់ ដោយស៊ីទ្រាំយ៉ាងខ្លាំង ដោយជួបនឹងទុក្ខ លំបាក ខ្វះខាត ភ័យបារម្ភ “គេវាយដំយើង គេ ឃុំឃាំងយើង គេលើកគ្នាមកប្រឆាំងនឹងយើង។ យើងធ្វើការធ្ងន់អត់ងងុយ អត់អាហារ។ ^{២១}យើង តាំងខ្លួនជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយ មានចិត្តបរិសុទ្ធ ដោយស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយមានចិត្តអត់ធ្មត់ ចិត្តសប្បុរស ដោយព្រះ វិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ដោយមានចិត្តស្រឡាញ់ឥត ពុតត្បាត ^{២២}ដោយប្រកាសសេចក្តីពិត ដោយ ប្រទានភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ យើងយក សេចក្តីសុចរិតធ្វើជាអាវុធ វាយប្រយុទ្ធ និង ការពារ “ទាំងទ្រាំទ្រនៅពេលគេគោរព យើងក្តី បន្ទាបបន្ថោកយើងក្តី នៅពេលគេនិយាយ អាក្រក់ ឬនិយាយល្អពីយើងក្តី។ គេចាត់ទុក យើងថា ជាជនបោកប្រាស់ តែយើងជាមនុស្ស ទៀងត្រង់។ ^{២៣}គេចាត់ទុកយើង ដូចជាអ្នកដែល គ្មាននរណាស្គាល់ តែមនុស្សទាំងអស់ស្គាល់ យើងយ៉ាងច្បាស់។ គេចាត់ទុកយើងដូចជា មនុស្សហៀបនឹងស្លាប់ តែយើងពិតជានៅមាន ជីវិត។ គេធ្វើទារុណកម្មយើង តែយើងគ្មាន ទោសដល់ស្លាប់ទេ។

^{២៤}គេធ្វើឲ្យយើងមានទុក្ខព្រួយ តែយើង សប្បាយចិត្តជានិច្ច។ យើងដូចជាអ្នកក្រ តែ យើងបានធ្វើឲ្យមនុស្សជាច្រើន ទៅជាអ្នកមាន យើងដូចជាគ្មានអ្វីសោះ តែយើងមានសព្វគ្រប់ ទាំងអស់វិញ។

^{២៥}បងប្អូនក្រុងកូរិនថូ! យើងនិយាយមកបង

ប្អូនដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត ឥតលាក់លៀមអ្វី ឡើយ ។^{១២} យើងមិនចង្អៀតចង្អល់ចំពោះបងប្អូន ទេ គឺបងប្អូនទេតើដែលមានចិត្តចង្អៀតចង្អល់។^{១៣} ខ្ញុំនិយាយមកបងប្អូនដូចនិយាយទៅកាន់កូន ចៅរបស់ខ្លួន ដូច្នោះសូមបងប្អូនឲ្យមានចិត្ត ទូលាយជាមួយយើង ដូចជាយើងមានចិត្ត ទូលាយចំពោះបងប្អូនដែរ។

ការញែកខ្លួនចេញពីអំពើអាក្រក់

^{១៤}សូមកុំសេពគប់ ជាមួយអ្នកមិនជឿឡើយ។ តើសេចក្តីសុចរិតនិងសេចក្តីទុច្ចរិត រួម ជាមួយគ្នាដូចម្តេចកើត? តើពន្លឺនិងភាពងងឹត រូបរួមគ្នាដូចម្តេចកើត? ^{១៥}តើពន្លឺព្រះគ្រីស្ទ និង មារសាតាំងចុះសម្រុងគ្នាបានទេ? តើអ្នកជឿ និងអ្នកមិនជឿ មានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នាយ៉ាង ណា? ^{១៦}តើព្រះវិហាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះ ក្លែងក្លាយចូលគ្នាបានទេ? យើងទាំងអស់គ្នាជា ព្រះវិហាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដ៏មានព្រះជន្មគង់ នៅ ដូចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «យើងនឹង ស្ថិតនៅជាមួយពួកគេ ព្រមទាំងរស់នៅជាមួយ គេដែរ។ យើងនឹងទៅជាព្រះរបស់គេហើយ គេ នឹងទៅជាប្រជារាស្ត្ររបស់យើង»។^{១៧}

^{១៨}ហេតុនេះហើយ បានជាព្រះអម្ចាស់មាន ព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរចេញពីចំណោមអ្នកទាំង នោះ ហើយញែកខ្លួនចេញឲ្យដាច់ពីពួកគេ កុំ ប៉ះពាល់អ្វីដែលមិនបរិសុទ្ធឡើយ នោះយើង នឹងទទួលអ្នករាល់គ្នា ^{១៩}យើងនឹងទៅជាឪពុក របស់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នា ក៏ទៅជាកូន ប្រុសកូនស្រីរបស់យើងដែរ»។ នេះជាព្រះ

បន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដ៏មានឫទ្ធានុភាពខ្ពង់ ខ្ពស់បំផុត។^{២០}

^{២១}បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់! បើយើងបានទទួល ៧ព្រះបន្ទូលសន្យា ដ៏អស្ចារ្យយ៉ាងនេះហើយ យើងត្រូវជម្រះខ្លួនឲ្យបានបរិសុទ្ធ ចាកផុតពី សៅហ្មងគ្រប់យ៉ាង ទាំងខាងរូបកាយ ទាំងខាង វិញ្ញាណ ដើម្បីឲ្យបានវិសុទ្ធទាំងស្រុង ដោយ គោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់។

អំណរសប្បាយរបស់គ្រួសារក្នុងប៉ូល

^{២២}សូមបងប្អូនយល់ចិត្តយើងផង! យើងពុំ បានបោកប្រាស់នរណា ពុំបានធ្វើឲ្យនរណា ហិនហោច ឬក៏កេងប្រវ័ញ្ជនរណាម្នាក់ឡើយ។ ^{២៣}ខ្ញុំនិយាយដូច្នោះ មិនមែនចង់ចោទប្រកាន់បង ប្អូនទេ ដ្បិតខ្ញុំបានជម្រាបបងប្អូនរួចស្រេច ហើយថា យើងស្រឡាញ់បងប្អូន និង ស៊ូស្លាប់ រស់ជាមួយបងប្អូនជានិច្ច។ ^{២៤}ខ្ញុំទុកចិត្តលើបង ប្អូនយ៉ាងខ្លាំង ហើយខ្ញុំបានខ្ពស់មុខ ព្រោះតែ បងប្អូនដែរ។ ទោះបីយើងកំពុងតែរងទុក្ខវេទនា ខ្លាំងយ៉ាងនេះក៏ដោយ ខ្ញុំក៏បានធូរស្បើយក្នុង ចិត្តយ៉ាងច្រើន ព្រមទាំងមានអំណរសប្បាយ ពន់ប្រមាណ។ ^{២៥}តាំងពីយើងបានទៅដល់ស្រុក ម៉ាសេដូន យើងពុំដែលបានសម្រាក តាម លោកីឃឺឡើយ។ យើងបានរងទុក្ខវេទនាសព្វ បែបយ៉ាង គឺផ្នែកខាងក្រៅ គេធ្វើបាបយើង ហើយនៅខាងក្នុងចិត្ត យើងចេះតែបារម្ភ។ ^{២៦}ក៏ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់ដែលតែងតែ សម្រាលទុក្ខអ្នក ទន់ទាប ទ្រង់បានសម្រាលទុក្ខយើង ដោយបង ទឹកទៅដល់។ ^{២៧}យើងធូរចិត្ត មិនមែនត្រឹមតែ

បានបងទីតូទៅដល់ប៉ុណ្ណោះទេ គឺមកពីបងប្អូន បានសម្រាលទុក្ខគាត់ផងដែរ។ គាត់នាំដំណឹង មកថា បងប្អូនមានចិត្តចង់ជួបខ្ញុំយ៉ាងខ្លាំង បង ប្អូនបង្ហូរទឹកភ្នែក ព្រមទាំងឈឺធ្លាលនឹងខ្ញុំ ជា ហេតុធ្វើឲ្យខ្ញុំមានអំណរវិភិតខ្លាំងឡើងថែម ទៀតផង។

៤ ប្រសិនបើ សេចក្តីដែលខ្ញុំសរសេរក្នុង សំបុត្រនោះ បានធ្វើឲ្យបងប្អូនព្រួយចិត្ត ក៏ខ្ញុំ ស្តាយក្រោយ (ដ្បិតខ្ញុំយល់ឃើញថា សំបុត្រ នោះនាំឲ្យបងប្អូនព្រួយចិត្តមួយគ្រាមែន) ៥ ក៏ នៅពេលនេះ ខ្ញុំសប្បាយចិត្តមិនមែនមកពីបង ប្អូនព្រួយចិត្តគំនិត ដ្បិតបងប្អូនព្រួយចិត្តដូច្នោះ ស្របតាមព្រះជាម្ចាស់។ ហេតុនេះយើងពុំបាន ធ្វើឲ្យបងប្អូនខូចខាតអ្វីឡើយ។

៦ តាមពិត ទុក្ខព្រួយស្របតាមព្រះជាម្ចាស់ បែបនេះ តែងតែនាំឲ្យប្រែចិត្តគំនិត ដើម្បីទទួល ការសង្គ្រោះ ហើយយើងមិនស្តាយក្រោយឡើ យ។ រីឯទុក្ខព្រួយតាមបែបលោកីយ៍ តែងតែនាំ ឲ្យស្លាប់វិញ។ ៧ សូមគិតមើល ទុក្ខព្រួយដែល ស្របតាមព្រះជាម្ចាស់ដូច្នោះ មានផល ប្រយោជន៍ចំពោះបងប្អូនយ៉ាងណា គឺបងប្អូន មានចិត្តខ្លះខ្លាំង ហើយលើសពីនេះទៅទៀត បងប្អូនចេះសុំទោស ទាស់ចិត្តនឹងអំពើអាក្រក់ មានចិត្តគោរពកោតខ្លាច មានចិត្តប៉ងប្រាថ្នា យ៉ាងខ្លាំងមានចិត្តឈឺធ្លាល ហើយបងប្អូនក៏ចេះ ដាក់ទោសអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ដែរ។ ការ ទាំងនេះបង្ហាញឲ្យឃើញថា បងប្អូនគ្មានសៅ ហួងអ្វីទាំងអស់ក្នុងរឿងនេះ។

៨ ដូច្នោះ ហេតុដែលខ្ញុំសរសេរមកបងប្អូន

មិនមែនមកពីគិតដល់អ្នកប្រព្រឹត្តអាក្រក់ ឬគិត ដល់អ្នកដែលរងនូវអំពើអាក្រក់នោះឡើយ ខ្ញុំ សរសេរមក ដើម្បីឲ្យបងប្អូនមានឱកាសបង្ហាញ ទឹកចិត្តខ្លះខ្លាំងរបស់បងប្អូនចំពោះយើង នៅ មុខព្រះជាម្ចាស់។ ៩ ការនេះហើយ ដែលបាន សម្រាលទុក្ខយើង។ ប៉ុន្តែ លើសពីនេះ យើងក៏ មានអំណរវិភិតខ្លាំងថែមទៀត ដោយឃើញ បងទីតូមានអំណរសប្បាយ ព្រោះបងប្អូនទាំង អស់គ្នាបានជួយគាត់ឲ្យស្ងប់ចិត្ត លែងព្រួយបារ ម្ភ។

១០ ប្រសិនបើខ្ញុំបានខ្ពស់មុខបន្តិច ដោយ និយាយសរសើរពីបងប្អូនប្រាប់គាត់ ក៏ខ្ញុំមិន ខ្មាសគាត់ដែរ។ សេចក្តីដែលយើងសរសើរពី បងប្អូនប្រាប់ទីតូ គាត់នឹងឃើញថា ជាការពិត មែនដូចយើងធ្លាប់តែនិយាយអ្វីៗ គ្រប់យ៉ាង ប្រាប់បងប្អូន ស្របតាមសេចក្តីពិតយ៉ាងនោះដែ រ។ ១១ ពេលគាត់នឹកឃើញថាបងប្អូនទាំងអស់ គ្នា តែងតែយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់បង្គាប់ និង ទទួលគាត់ដោយគោរពកោតខ្លាចញាប់ញ័រផង នោះ គាត់មានចិត្តស្រឡាញ់បងប្អូនវិភិតខ្លាំង ឡើងៗ។ ១២ ខ្ញុំត្រេកអរណាស់ ព្រោះខ្ញុំអាចទុក ចិត្តបងប្អូនក្នុងគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់។

អំពីការប្រោស

១៣ យើងសូមជម្រាបបងប្អូន ឲ្យដឹងថា ព្រះជា ម្ចាស់ បានប្រោសប្រណីព្រះសហគមន៍នានា នៅស្រុកម៉ាសេដូន ១៤ គឺទោះបីបងប្អូនទាំងនោះ កំពុងជួបប្រទះទុក្ខវេទនាជាច្រើនយ៉ាងណាក្តី ក៏ គេមានអំណរខ្លាំងក្រៃលែង ហើយទោះបីគេក្រ

តោកយ៉ាកយ៉ាងណាក្តី ក៏គេនៅតែមានចិត្តសទ្ធាជ្រះថ្លាដ៏លើសលប់ដែរ។ ^៧បងប្អូនទាំងនោះ បានចូលប្រាក់តាមសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ហើយខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា គេធ្វើលើសពីសមត្ថភាព និងដោយស្ម័គ្រអស់ពីចិត្តទៀតផង។ ^៨ពួកគេបានទទួលសុំយើងមេត្តាអនុញ្ញាត ឲ្យគេចូលរួមបម្រើការងារនេះ គឺធ្វើប្រាក់ទៅជួយជនដ៏វិសុទ្ធ។ ^៩គេធ្វើដូច្នោះលើសពីសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើងទៅទៀត គឺមុនដំបូង គេថ្វាយខ្លួនទៅព្រះអម្ចាស់ បន្ទាប់មក គេក៏ដាក់ខ្លួនបម្រើយើង ស្របតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ ^{១០}ហេតុនេះហើយ បានជាយើងអង្វររបងទីតួ ឲ្យមកបង្ហើយការប្រមូលទាននេះពីបងប្អូនដូចគាត់បានចាប់ផ្តើមរួចមកហើយ។ ^{១១}បងប្អូនបានចម្រើនឡើង យ៉ាងបរិបូណ៌គ្រប់វិស័យទាំងអស់ ខាងជំនឿ ខាងសំនួនវោហារ បងប្អូនមានចំណេះចេះដឹងមានចិត្តខ្លះខ្លះខ្លាំងគ្រប់យ៉ាង ព្រមទាំងមានចិត្តស្រឡាញ់យើងផង។ ហេតុនេះអំពីរឿងចូលប្រាក់ សូមបងប្អូនបានចម្រើនឡើងយ៉ាងបរិបូណ៌ដូច្នោះដែរ។ ^{១២}ខ្ញុំនិយាយបែបនេះមិនមែនបញ្ហាបងប្អូនទេ គឺខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ស្ទង់មើលចិត្តស្រឡាញ់ដ៏ស្មោះ របស់បងប្អូនដោយនិយាយ អំពីការខ្លះខ្លះរបស់អ្នកឯទៀតៗប៉ុណ្ណោះ។ ^{១៣}ដ្បិតបងប្អូនស្គាល់ព្រះហឫទ័យប្រោសប្រណី របស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទស្រាប់ហើយ គឺព្រះអង្គដែលមានសម្បត្តិស្ថិតិជាច្រើន ទ្រង់បានបន្ទាបព្រះកាយ មកជាអ្នកក្រ ព្រោះតែបងប្អូន ដើម្បីឲ្យបងប្អូនបានទៅជាអ្នកមាន ដោយភាពក្រីក្ររបស់ព្រះអង្គ។

^{១៤}គ្រងនេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែជូនយោបល់បងប្អូន

ប៉ុណ្ណោះ។ គួរគប្បីបង្ហើយកិច្ចការដែលបងប្អូនបានចាប់ផ្តើមធ្វើតាំងពីឆ្នាំទៅ។ បងប្អូនមិនត្រឹមតែបានចាប់ផ្តើមធ្វើមនុស្សប៉ុណ្ណោះទេ គឺថែមទាំងបានផ្តើមគំនិតទៀតផង។ ^{១៥}ដូច្នោះសូមបងប្អូនបង្ហើយការនេះយ៉ាងណាត្រូវធ្វើឲ្យបានសម្រេចជាស្ថាពរតាមសមត្ថភាពដែលបងប្អូនមានយ៉ាងនោះដែរ។

^{១៦}កាលណាយើងមានឆន្ទៈល្អ យើងនឹងបានគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ តាមអ្វីៗដែលយើងមាន គឺមិនមែនតាមអ្វីៗដែលយើងគ្មាននោះទេ។ ^{១៧}ក៏ប៉ុន្តែ មិនត្រូវឲ្យបងប្អូនជួយអ្នកដទៃ រហូតដល់ខ្លួនឯងខ្វះខាតនោះឡើយ គឺគ្រាន់តែធ្វើឲ្យមានស្មើៗគ្នាប៉ុណ្ណោះ។ ^{១៨}ក្នុងកាលៈទេសៈសព្វថ្ងៃ អ្វីៗដែលបងប្អូនមានលើសពីសេចក្តីត្រូវការ បងប្អូនយកទៅផ្គត់ផ្គង់អស់អ្នកដែលខ្វះខាតលុះដល់ថ្ងៃមួយ ពេលបងប្អូនខ្វះខាតគេនឹងយកអ្វីៗ ដែលគេមានលើសពីសេចក្តីត្រូវការរបស់គេ មកផ្គត់ផ្គង់បងប្អូនវិញ។ ធ្វើដូច្នោះទើបមានស្មើគ្នា។ ^{១៩}ដូចមានសេចក្តីថែមទុកមកថា៖ «អ្នកប្រមូលបានច្រើន ក៏មិនមានច្រើនជ្រុល រីឯអ្នកដែលប្រមូលបានបន្តិចបន្តួច ក៏មិនខ្វះខាតអ្វីដែរ»។

លោកទិតុ និង សហការីរបស់លោក

^{២០}សូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានប្រោសប្រទាន ឲ្យបងទីតួមានចិត្តខ្លះខ្លះ ចង់ជួយបងប្អូនដូចយើងដែរ។ ^{២១}ដ្បិតគាត់បានយល់ព្រមធ្វើតាមសំណូមពររបស់យើង ហើយលើសពីនេះទៅទៀត គាត់ក៏មានចិត្តខ្លះខ្លះសម្រេច

ចិត្តដោយខ្លួនឯង ធ្វើដំណើរមករកបងប្អូន។
១៨ យើងចាត់បងប្អូនម្នាក់ឲ្យមកជាមួយគាត់ គឺ
បងប្អូនម្នាក់ដែលព្រះសហគមន៍ទាំងអស់កោត
សរសើរក្នុងការប្រកាសដំណឹងល្អ។ ១៩ មិនតែ
ប៉ុណ្ណោះសោត ព្រះសហគមន៍បានជ្រើសរើស
គាត់ឲ្យរួមដំណើរជាមួយយើងក្នុងកិច្ចបម្រើ រ៉ៃ
ប្រាក់នេះ ដើម្បីលើកកម្ពស់សិរីរុងរឿងរបស់
ព្រះអម្ចាស់ និងដើម្បីសម្តែងឆន្ទៈល្អរបស់យើង
ដែរ

២០ យើងចង់ជៀសវាង មិនឲ្យគេរិះគន់យើង
អំពីរបៀបចាត់ចែងប្រាក់ដែលវាបានយ៉ាងច្រើន
នេះឡើយ ២១ ដ្បិតយើងចង់ធ្វើការល្អ មិនត្រឹម
តែនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រ ព្រះអម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះទេ គឺ
ថែមទាំងនៅចំពោះមុខមនុស្សទាំងអស់ទៀតផង។
២២ យើងចាត់បងប្អូនយើងម្នាក់ទៀត ឲ្យមក
ជាមួយអ្នកទាំងពីរ។ យើងធ្លាប់ល្បួងលមើល
ចិត្តគាត់ជាច្រើនលើកច្រើនសា ហើយឃើញថា
គាត់ពិតជាមានចិត្តខ្លះខ្លះខ្លះខ្លះខ្លះខ្លះខ្លះខ្លះខ្លះខ្លះខ្លះ
ទៅ ទៀត ព្រោះគាត់ទុកចិត្តបងប្អូនខ្លាំងណាស់។

២៣ ចំពោះបងទីតូ គាត់ជាសហការីរបស់ខ្ញុំ
ហើយគាត់ធ្វើការរួមជាមួយខ្ញុំ ដើម្បីបម្រើបងប្អូន
។ រីឯបងប្អូនពីរនាក់ទៀតជាតំណាងរបស់
ព្រះសហគមន៍ និងជាសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះគ្រី
ស្ត។ ២៤ ដូច្នេះ សូមបងប្អូនសម្តែងឲ្យព្រះសហ
គមន៍នានាឃើញថា បងប្អូនស្រឡាញ់គេពិត
មែន និងឃើញថា សេចក្តីដែលយើងនិយាយ
សរសើរអំពីបងប្អូនប្រាប់គេនោះ ពិតជាត្រឹមត្រូវ
មែន។

ជំនួយផ្ទៃក្នុងជូនជនដ៏សុទ្ធ

១ ចំពោះរឿងធ្វើជំនួយ ទៅជូនជនដ៏សុទ្ធ
៩នោះ មិនបាច់ឲ្យខ្ញុំសរសេរជម្រាបបងប្អូនទេ
២ ខ្ញុំស្គាល់ឆន្ទៈល្អរបស់បងប្អូនស្រាប់ហើយ
ហើយខ្ញុំក៏បាននិយាយសរសើរអំពីបងប្អូន
ប្រាប់អ្នកស្រុកម៉ាសេដូនថា «បងប្អូននៅស្រុក
អាខែបានរៀបចំខ្លួនជាស្រេច តាំងពីឆ្នាំទៅ
ម៉្លេះ»។ ចិត្តខ្លះខ្លះរបស់បងប្អូន បានជំរុញអ្នក
ឯទៀតជាច្រើន ឲ្យមានចិត្តស្ទុះស្ទាឡើង។ ៣ ខ្ញុំ
បានចាត់ពួកបងប្អូនខ្លះមក ដើម្បីឲ្យឃើញថា
ពាក្យដែលយើងនិយាយសរសើរបងប្អូនត្រង់
ចំណុចនេះ មិនមែនខុសទេ គឺបងប្អូនពិតជា
រៀបចំខ្លួនជាស្រេច ដូចខ្ញុំនិយាយមែន។

៤ ប្រសិនបើបងប្អូននៅ ស្រុកម៉ាសេដូនមក
ជាមួយខ្ញុំ ហើយឃើញថា បងប្អូនមិនទាន់
រៀបចំខ្លួនទេនោះ មិនត្រឹមតែយើងប៉ុណ្ណោះទេ
ត្រូវអាម៉ាស់មុខ គឺបងប្អូនក៏នឹងត្រូវអាម៉ាស់មុខ
ដែរ មកពីយើងទុកចិត្តលើបងប្អូនខ្លាំងពេក។

៥ ហេតុនេះហើយ បានជាខ្ញុំយល់ឃើញថា ត្រូវ
តែសុំឲ្យបងប្អូននៅទីនោះ ធ្វើដំណើរមករកបង
ប្អូនមុនខ្ញុំ ដើម្បីរៀបចំប្រាក់ជំនួយ ដែលបងប្អូន
សន្យានោះឲ្យបានរួចរាល់។ ការនេះសុំឲ្យ
ឃើញថា បងប្អូនបានចូលប្រាក់ដោយចិត្ត
ទូលាយ មិនមែនដោយចង្អៀតចង្អល់ទេ។

៦ សូមចងចាំថា អ្នកណាព្រោះតិចអ្នកនោះក៏
ច្រូតបានផលតិចដែរ រីឯអ្នកដែលព្រោះច្រើនបរិ
បូណ៌ ក៏ច្រូតបានផលច្រើនបរិបូណ៌ដែរ។

៧ ហេតុនេះ ម្នាក់ៗត្រូវតែចូលប្រាក់តាមតែខ្លួន
សម្រេចចិត្ត ដោយមិននឹកស្តាយ ឬ ទើសទីល

ឡើយ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យនឹង អ្នកដែលធ្វើអំណោយដោយចិត្តរីករាយ។ ៤ ព្រះ អង្គអាចនឹងប្រទានពរដ៏ហួរហៀរគ្រប់យ៉ាងដល់ បងប្អូន ដើម្បីឲ្យបងប្អូនមានអ្វីៗទាំងអស់ដែល បងប្អូនត្រូវការយ៉ាងចាំបាច់នោះ ជានិច្ចហើយ ថែមទាំងនៅសល់បរិបូណ៌ សម្រាប់ចែកទាន ផង ៥ ដូចមានចែងទុកមកថា៖ «ព្រះអង្គចែក អំណោយ ព្រះអង្គប្រទានឲ្យអ្នកក្រ។ ព្រះ ហឫទ័យសុចរិតរបស់ព្រះអង្គនៅស្ថិតស្ថេររហូត តរៀងទៅ»^៥។

^១ព្រះអង្គដែល «ប្រទានគ្រាប់ពូជដល់អ្នក សាបព្រោះ និងប្រទានចំណីអាហារឲ្យគេផង នោះ»^៥ ទ្រង់ក៏ផ្តល់គ្រាប់ពូជឲ្យបងប្អូននិងឲ្យ គ្រាប់ពូជនោះកើនចំនួនឡើងដែរ ហើយព្រះ អង្គនឹងធ្វើឲ្យសេចក្តីសុចរិតរបស់បងប្អូន បង្កើត ផលបានច្រើនឡើងថែមទៀត។ ^១ព្រះអង្គនឹង ធ្វើឲ្យបងប្អូន ទៅជាអ្នកមានគ្រប់វិស័យទាំង អស់ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនមានចិត្តសម្រោះថ្លាគ្រប់ ជំពូក និងឲ្យអ្នកដទៃទៀតៗអរព្រះគុណព្រះជា ម្ចាស់ ដោយយើងជួយគេ ^{១២} ដ្បិតការបម្រើក្នុង កិច្ចប្រមូលប្រាក់នេះ មិនត្រឹមតែជួយផ្គត់ផ្គង់ សេចក្តីត្រូវការរបស់អ្នកជឿប៉ុណ្ណោះទេ គឺថែម ទាំងជួយគេ ឲ្យអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់កាន់តែ ច្រើនឡើងទៀតផង។ ^{១៣} ពេលគេយល់តម្លៃនៃ ការជួយបម្រើដែលបងប្អូនធ្វើនេះ គេនាំគ្នាលើក តម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះបង ប្អូនសម្តែងឲ្យគេឃើញថា បងប្អូនពិតជាប្រតិប ត្តិតាមដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលបងប្អូន ប្រកាស ហើយបងប្អូនមានចិត្តទូលាយ ដោយ

យកអ្វីដែលបងប្អូនមានមកដាក់រូបរួមគ្នា ចែក ជាមួយពួកគេ និងជាមួយមនុស្សទាំងអស់។ ^{១៤} គេអង្វរព្រះជាម្ចាស់ឲ្យបងប្អូន ដោយចិត្ត ស្រឡាញ់ ព្រោះព្រះអង្គបានប្រោសប្រណី បង ប្អូនយ៉ាងបរិបូណ៌លើសលប់។ ^{១៥} សូមអរព្រះ គុណព្រះជាម្ចាស់ចំពោះព្រះអំណោយទានដ៏ ប្រសើរបំផុតរបស់ព្រះអង្គរកថ្លែងពុំបាន។

គ្រិស្តទុកម៉ូលឆ្លើយការពារខ្លួន

^១ខ្ញុំប៉ូលផ្ទាល់ ដែលគេតែងតែនិយាយថា ១០ពេលនៅជាមួយបងប្អូន ខ្ញុំមានឫកពា សុភាព តែពេលនៅឆ្ងាយ ហ៊ានតឹងរឹងដាក់បង ប្អូន ខ្ញុំសូមជាសំឡេងបងប្អូន ដោយចិត្តស្ងួត បូត និងដោយចិត្តល្អសប្បុរសមកពីព្រះគ្រីស្ទ ^២ ខ្ញុំសូមអង្វររបងប្អូនថា កុំបង្ខំចិត្តខ្ញុំឲ្យបែរទៅជា តឹងតែង នៅពេលខ្ញុំមកដល់នោះឡើយ ដ្បិតខ្ញុំ បានតាំងចិត្តរួចស្រេចហើយថា ខ្ញុំមិនខ្លាចនឹង ស្តីបន្ទោសអស់អ្នក ដែលចោទថាយើងរស់នៅ តាមរបៀបលោកីយ៍នោះទេ។

^៣ ទោះបីយើងដែលមាននិស្ស័យជាមនុស្ស លោកីយ៍ក៏ដោយ ក៏យើងមិនតយទ្ធតាមរបៀប លោកីយ៍ដែរ “ដ្បិតគ្រឿងសស្ត្រាវុធដែលយើង ប្រើ មិនមែនជាអាវុធខាងលោកីយ៍ទេ គឺជា អាវុធដ៏មានឫទ្ធានុភាពមកពីព្រះជាម្ចាស់ ដែល អាចរំលំកំពែងបន្ទាយនានា”។ យើងរំលំការរិះ គិត “និងគំនិតឆ្លើងកន្លើងទាំងប៉ុន្មាន ដែល រារាំងមិនឲ្យស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់។ យើងកៀរ ប្រមូលចិត្តគំនិត ឲ្យមកស្តាប់បង្គាប់ព្រះគ្រីស្ទ វិ ញ។

៦ នៅពេលណាបងប្អូនស្តាប់បង្គាប់ទាំង ស្រុងហើយនោះ យើងក៏ប្រុងប្រៀបសខ្លួនដាក់ ទោសអស់អ្នកដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ដែរ។

៧ សំបងប្អូនពិចារណាឲ្យបានច្បាស់លាស់! ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ជឿជាក់ថា ខ្លួនជាកូនចៅ របស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនោះគោរពគិតឲ្យច្បាស់ថា បើខ្លួនជាកូនចៅរបស់ព្រះគ្រីស្ទ យើងក៏ជាកូន ចៅរបស់ព្រះអង្គ ដូចគាត់ដែរ។ ៨ ព្រះអម្ចាស់ ប្រទានអំណាចឲ្យយើង ដើម្បីកសាងបងប្អូន មិនមែនដើម្បីបំផ្លាញបងប្អូនទេ។ ទោះបីខ្ញុំបាន និយាយអ្នកខ្លួនជ្រុលបន្តិចអំពីអំណាចនោះ ក៏ខ្ញុំ មិនអៀនខ្មាសដែរ។ ៩ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យបងប្អូនស្មាន ថា ខ្ញុំមានបំណងបំភ័យបងប្អូន តាមសំបុត្រ ទាំងនោះឡើយ។ ១០ ដ្បិតមានគេថា «ពាក្យក្នុង សំបុត្ររបស់លោកប៉ូលធ្ងន់ៗណាស់ ហើយក៏ តឹងរឹងផង តែពេលគាត់នៅទីនេះ គាត់មិនហ៊ាន ធ្វើអ្វីនរណាទេ ហើយក៏គ្មានវាហារអ្វីដែរ»។

១១ អ្នកដែលនិយាយ ដូច្នោះត្រូវគិតថា ពេល យើងមិននៅយើងនិយាយបែបណា ពេលយើង នៅជាមួយ យើងក៏នឹងប្រព្រឹត្តបែបនោះដែរ។ ១២ យើងមិនហ៊ានលើកខ្លួន ឲ្យស្មើនឹងអ្នកខ្លះ ដែលតែងតាំងខ្លួនឯង ឬក៏ប្រៀបធៀបខ្លួនយើង ទៅនឹងគេនោះឡើយ។ អ្នកទាំងនោះបានលើក ខ្លួនតាំងជារង្វាស់សម្រាប់វាស់ខ្លួនឯង ហើយ ប្រៀបធៀបខ្លួនឯងទៅនឹងខ្លួនឯង។ ១៣ គេគ្មាន ប្រាជ្ញាទាល់តែសោះ! ១៤ រីឯយើងវិញ យើងមិន អ្នកខ្លួនហួសកម្រិតទេ គឺយើងធ្វើតាមកម្រិតនៃ ព្រំដែន ដែលព្រះជាម្ចាស់បានកំណត់ទុកដោយ ប្រទានឲ្យយើងបានមកដល់ស្រុកបងប្អូននេះ។

១៥ បងប្អូនស្ថិតនៅក្នុងព្រំដែន ដែលព្រះជាម្ចាស់ បានកំណត់ទុកឲ្យយើង ដូច្នោះនៅពេលយើង បានមកដល់ទីនេះមុនគេ ដើម្បីនាំដំណឹងល្អ របស់ព្រះគ្រីស្ទ យើងមិនធ្វើអ្វីហួសកំណត់ព្រំ ដែននេះទេ។ ១៦ យើងមិនអ្នកខ្លួនហួសកម្រិត គឺ មិនអ្នកអំពីកិច្ចការ ដែលអ្នកដទៃបានធ្វើនោះ ឡើយ។ យើងសង្ឃឹមថា ជំនឿរបស់បងប្អូននឹង ចម្រើនឡើង ហើយយើងអាចនឹងបំពេញកិច្ច ការកាន់តែប្រសើរឡើងថែមទៀត ក្នុងចំណោម បងប្អូន តាមព្រំដែនដែលព្រះជាម្ចាស់បាន កំណត់ទុកឲ្យយើង។ ១៧ បន្ទាប់មកយើងនឹង ប្រកាសដំណឹងល្អនៅតាមតំបន់នានានៅខាង នាយស្រុកបងប្អូន ដោយមិនអ្នកខ្លួនអំពីកិច្ចការ ដែលអ្នកដទៃបានធ្វើរួចស្រេចមកហើយក្នុង តំបន់របស់គេឡើយ។ ១៨ អ្នកណាចង់អ្នកអាង ត្រូវអ្នកអាងអំពីកិច្ចការ ដែលព្រះអម្ចាស់បាន ប្រព្រឹត្ត។ ១៩ អ្នកដែលគួរឲ្យគេទុកចិត្ត មិនមែន អ្នកដែលតែងតាំងខ្លួនឯងទេ គឺអ្នកដែលព្រះ អម្ចាស់តែងតាំងនោះវិញ។

គ្រួសារទុកម៉ូល និង គ្រួសារទុកក្លែងក្លាយ

១ សូមបងប្អូនអត់ឱន ឲ្យខ្ញុំផង ពេលនេះ ខ្ញុំ ១១ និយាយដូចជាមនុស្សលេលា សូមអត់ឱន ឲ្យខ្ញុំផង! ២ ព្រោះខ្ញុំប្រថុណ្ណមកបងប្អូន ដោយ ចិត្តប្រថុណ្ណមកពីព្រះជាម្ចាស់ ដ្បិតខ្ញុំបាន ដណ្តឹងបងប្អូន ឲ្យធ្វើជាគូដណ្តឹងនឹងស្វាមីតែ មួយគត់ គឺខ្ញុំនាំបងប្អូនមក ដូចជានាំក្រមុំព្រហ្ម ចារី យកទៅថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ។ ៣ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាថ្នា ពស់បានល្បួងនាងអេវ៉ា ដោយកលល្បិចរបស់ វាយ៉ាងណា ចិត្តគំនិតរបស់បងប្អូន បែរទៅជា

សៅហ្មង លះបង់ចិត្តស្មោះសរ និងចិត្តបរិសុទ្ធ ចំពោះព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងនោះដែរ ។ ព្រោះថា ពេលមាននរណាម្នាក់មកប្រកាសអំពីព្រះយេស៊ូណាមួយផ្សេងទៀត ក្រៅពីព្រះយេស៊ូដែលយើងប្រកាសនោះ ឬមួយបើបងប្អូនទទួលវិញ្ញាណណាផ្សេង ក្រៅពីព្រះវិញ្ញាណដែលបងប្អូនបានទទួលហើយនោះ ឬក៏ទទួលដំណឹងល្អណាមួយទៀត ក្រៅពីដំណឹងល្អដែលបងប្អូនបានទទួលនោះ បងប្អូនចេះតែអត់ឱនឲ្យគេយ៉ាងស្រួលៗ។

ខ្ញុំយល់ឃើញថា ខ្ញុំមិនមែនអស់ជាងអស់អ្នកដែលតាំងខ្លួន ជាមហាគ្រីស្ទទូតទាំងនោះ ត្រង់កន្លែងណាមួយឡើយ ។ ថ្វីជឿតែខ្ញុំមិនសូវមានវោហារក៏ដោយ ផ្នែកខាងចំណេះវិញ ខ្ញុំក៏មិនអស់ដែរ ដូចយើងធ្លាប់បានបង្ហាញឲ្យបងប្អូនឃើញក្នុងគ្រប់វិស័យ និងគ្រប់ពេលវេលាស្រាប់ហើយ។

ពេលខ្ញុំប្រកាសដំណឹងល្អ របស់ព្រះជាម្ចាស់ ប្រាប់បងប្អូនដោយឥតគិតថ្លៃនោះ ខ្ញុំបានបន្ទាបខ្លួន ដើម្បីឲ្យបងប្អូនបានឆ្លើងឡើង។ តើខ្ញុំធ្វើដូច្នោះ បានសេចក្តីថា ខ្ញុំធ្វើខុសឬ? ខ្ញុំបានទទួលប្រាក់ពីព្រះសហគមន៍ទៀតៗ ធ្វើឲ្យគេខ្លះខាតខ្លះៗ ដើម្បីបម្រើបងប្អូន។ ពេលខ្ញុំនៅជាមួយបងប្អូនបើខ្ញុំខ្លះខាតអ្វីៗ ខ្ញុំពុំបានធ្វើជាបន្ទុកដល់នរណាម្នាក់ឡើយ ជឿតបងប្អូនមកពីស្រុកម៉ាសេដូន បានជួយផ្គត់ផ្គង់នូវអ្វីៗដែលខ្ញុំត្រូវការ។ ក្នុងគ្រប់កិច្ចការ ខ្ញុំបានជៀសវាង កុំឲ្យខ្លួនខ្ញុំទៅជាបន្ទុកដល់បងប្អូន ហើយខ្ញុំនឹងជៀសវាងតទៅមុខទៀត។ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់

ដោយមានសេចក្តីពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងថា ក្នុងស្រុកអាខែទាំងមូល គ្មាននរណាអាចបង្កាប់កិត្តិយសខ្ញុំ ត្រង់ចំណុចនេះបានឡើយ។ ខ្ញុំហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំធ្វើដូច្នោះ? តើមកពីខ្ញុំមិនស្រឡាញ់បងប្អូនឬ? ទេ! ព្រះជាម្ចាស់ប្រាប់ស្រាប់ហើយថា ខ្ញុំស្រឡាញ់បងប្អូន។

ការដែលខ្ញុំធ្វើនេះ ខ្ញុំនឹងធ្វើតទៅមុខទៀត ដើម្បីកុំឲ្យអស់អ្នកដែលចង់រកលេសនឹងអ្នកខ្លួនដោយពោលថា គេធ្វើការដូចយើងដែរនោះ អាចរកលេសបានសោះឡើយ។ ជនប្រភេទនោះ សុទ្ធតែជាគ្រីស្ទទូតក្លែងក្លាយ អ្នកបន្តធ្វើការ អ្នកក្លែងខ្លួនធ្វើជាទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ត្រង់នេះសូមកុំឆ្ងល់អ្វីឡើយ សូមរំលឹកមារសាតាំងផ្ទាល់ក៏បានក្លែងខ្លួនធ្វើជាទេវតានៃពន្លឺដែរ។

ដូច្នោះ បើពួកអ្នកបម្រើរបស់វាក្លែងខ្លួនធ្វើជាអ្នកបម្រើសេចក្តីសុចរិតនោះ គ្មានអ្វីចម្លែកសោះឡើយ។ អ្នកទាំងនោះនឹងត្រូវវិនាសស្របតាមអំពើដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តជាមិនខាន។

ទុក្ខបំប្លែងរបស់គ្រីស្ទទូតម៉ូល

ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ម្តងទៀតថា កុំឲ្យនរណាម្នាក់យល់ថា ខ្ញុំជាមនុស្សលេលាឡើយ ឬមួយទុកឲ្យខ្ញុំលេលាទៅចុះ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចអ្នកខ្លួនបន្តិចដែរ។ សេចក្តីដែលខ្ញុំនិយាយនេះ ខ្ញុំមិននិយាយស្របតាមព្រះអម្ចាស់ទេ គឺខ្ញុំនិយាយដូចជាមនុស្សលេលាវិញ ដោយយល់ឃើញថា ខ្ញុំមានមូលហេតុនឹងអ្នកខ្លួន ប្រាកដមែន។ ដោយមានមនុស្សជាច្រើន លើកខ្លួនតាម

របៀបលោកីយ៍ នោះខ្ញុំក៏អាចនឹងលើកខ្លួនឯង
តាមរបៀបលោកីយ៍ដែរ! ^{១៤}បងប្អូនជាមនុស្ស
ដឹងខុសត្រូវ តែបងប្អូនចេះទ្រាំទ្រនឹងមនុស្ស
លោកបាន ^{២០}គឺទ្រាំទ្រឲ្យគេជិះជាន់ កេងប្រវ័ញ្ច
រឹបអូសយកទ្រព្យសម្បត្តិ ប្រមាថមាក់ងាយ និង
ឲ្យគេទះកំផ្លៀងផង។ ^{២១}ខ្ញុំសូមជម្រាបថាគួរឲ្យ
ខ្មាសណាស់! យើងហាក់បីដូចជាទន់ខ្សោយពេ
ក។

ក៏ប៉ុន្តែ បើគេហ៊ានអះអាងត្រង់ចំណុចណា
មួយ (ខ្ញុំនិយាយដូចជាមនុស្សលេលាមែន)ខ្ញុំក៏
ហ៊ានត្រង់ចំណុចនោះ ដូចគេដែរ។

^{២២}អ្នកទាំងនោះ ជាសាសន៍ហេប្រើឬ? ខ្ញុំក៏
ជាសាសន៍ហេប្រើដែរ! អ្នកទាំងនោះ ជាសាសន៍
អ៊ីស្រាអែលឬ? ខ្ញុំក៏ជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលដែរ!
អ្នកទាំងនោះជាពូជជង្សរបស់លោកអប្រាហាំ
ឬ? ខ្ញុំក៏ជាពូជជង្សរបស់លោកដែរ! ^{២៣} អ្នក
ទាំងនោះ ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទឬ? ខ្ញុំសូម
និយាយ ដូចជាមនុស្សរង្វង់ស្មារតីទាំងស្រុង
ទៅចុះ ថា ខ្ញុំជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ លើស
អ្នកទាំងនោះទៅទៀត។ ខ្ញុំធ្វើការនឿយហត់
ច្រើនជាងអ្នកទាំងនោះ ខ្ញុំបានជាប់ឃុំឃាំង
ច្រើនជាង ខ្ញុំត្រូវគេវាយដំច្រើនជាងហួស
ប្រមាណ ហើយខ្ញុំក៏មានគ្រោះថ្នាក់ជិតស្លាប់ ជា
ញឹកញាប់ដែរ។ ^{២៤}ខ្ញុំត្រូវជនជាតិយូដាវាយ
សាមសិបប្រាំបួនរំពាត់ ^{២៥}ចំនួនប្រាំដង។ ^{២៦}គេ
វាយខ្ញុំនឹងដំបងចំនួនបីលើក គេយកដុំថ្មគប់
សម្លាប់ខ្ញុំម្តង ខ្ញុំត្រូវលិចសំពៅបីដង ហើយមាន
ម្តង ខ្ញុំអណ្តែតនៅក្នុងសមុទ្រមួយថ្ងៃមួយយប់។
^{២៧}ពេលខ្ញុំធ្វើដំណើរ ខ្ញុំតែងតែជួបប្រទះគ្រោះ

ថ្នាក់ជាញឹកញាប់នៅតាមទន្លេ គ្រោះថ្នាក់ដោយ
ចោរឬន់ គ្រោះថ្នាក់មកពីជនរួមជាតិរបស់ខ្ញុំ
គ្រោះថ្នាក់មកពីសាសន៍ដទៃ គ្រោះថ្នាក់ក្នុងទី
ក្រុង គ្រោះថ្នាក់នៅវាលរហោស្ថាន គ្រោះថ្នាក់
នៅក្នុងសមុទ្រ គ្រោះថ្នាក់ព្រោះតែពួកបងប្អូន
ភ្លែងភ្លាយ។ ^{២៨}ខ្ញុំបានធ្វើការទាំងនឿយ លំបាក
និងត្រូវអត់ងងុយ អត់បាយ អត់ទឹកជាញឹកញា
ប់។ ខ្ញុំត្រូវតមអាហារ ត្រូវវងា និងខ្វះខាតសម្លៀ
កបំពាក់ជាញឹកញាប់។ ^{២៩}លើសពីនេះទៅទៀត
ខ្ញុំខ្វល់ខ្វាយរៀងរាល់ថ្ងៃដោយគិតដល់ព្រះសហ
គមន៍ទាំងអស់ផងដែរ! ^{៣០}ប្រសិនបើមាន
នរណាម្នាក់ទន់ខ្សោយ ខ្ញុំក៏ទន់ខ្សោយដែរ
ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់ឃ្លាតចេញពីជំនឿ ខ្ញុំ
ក៏ឈឺចុកចាប់ណាស់! ^{៣១}ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវអ្នក
ខ្លួននោះ ខ្ញុំនឹងអ្នកតែអំពីភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំ
ប៉ុណ្ណោះ។ ^{៣២}ព្រះជាម្ចាស់ដែលជាព្រះចិត្ត
របស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូទ្រង់ជ្រាបស្រាប់ហើយ
ថា ខ្ញុំមិននិយាយកុហកទេ (សូមលើកតម្កើង
ព្រះអង្គអស់កល្បជានិច្ច!)។ ^{៣៣}កាលខ្ញុំនៅក្រុង
ដាម៉ាស អភិបាលក្រុងរបស់ស្តេចអេតា បាន
ដាក់ទាហានឲ្យមាមទ្វារ ក្រុងដើម្បីចាំចាប់ខ្ញុំ
^{៣៤}ប៉ុន្តែ គេដាក់ខ្ញុំក្នុងជាលមួយសម្រេចចុះតាម
បង្អួចកំពែង ហើយខ្ញុំបានគេចផុតពីកណ្តាប់ដៃ
លោក។

គ្រួសារទូតម៉ូសិមិត្តឃើញការអស្ចារ្យ

^១តើខ្ញុំត្រូវតែអ្នកខ្លួនឬ? ទោះបីអ្នកខ្លួន គ្មាន
១២ប្រយោជន៍អ្វីក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំសូមនិយាយអំពី
ការអស្ចារ្យដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រោសឲ្យខ្ញុំ
និមិត្តឃើញ និងសម្តែងឲ្យខ្ញុំដឹង។ ^២ខ្ញុំស្គាល់

បុរសម្នាក់ ដោយជឿព្រះគ្រីស្ទ កាលពីដប់បួន ឆ្នាំមុន ព្រះអម្ចាស់បានលើកគាត់ឡើងទៅដល់ ស្ថានសួគ៌ ជាន់ទីបី^៧ (ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនដឹងថា រូប កាយគាត់ឡើងទៅ ឬមួយគាត់គ្រាន់តែនិមិត្ត ឃើញ^៨ មានតែព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះទ្រង់ជ្រាប) ។ ^៩ខ្ញុំក៏ដឹងថា ព្រះអម្ចាស់លើកបុរសនោះ ទៅ ដល់ស្ថានបរមសុខ (ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនដឹងថា រូបកាយ របស់គាត់ឡើងទៅ ឬ មួយគាត់គ្រាន់តែនិមិត្ត ឃើញ មានតែព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះទ្រង់ជ្រាប) ។

“គាត់បានឮព្រះបន្ទូលដ៏អស្ចារ្យ រកថ្លែងពុំ បានដែលគ្មានមនុស្សណាមានសិទ្ធិនឹងនិយាយ ឡើងវិញបានទេ។ “ខ្ញុំអ្នកតែពីបុរសនោះ រីឯខ្ញុំ វិញ ខ្ញុំមិនអ្នកខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ឡើយ ខ្ញុំអ្នកតែពីភាព ទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ។ ^{១០}ប្រសិនបើខ្ញុំចង់ អ្នកខ្លួន ខ្ញុំក៏មិនមែនល្អល្មើដែរ ព្រោះខ្ញុំគ្រាន់តែ និយាយសេចក្តីពិត។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសុខចិត្តនៅស្ងៀម វិញក្រែងលោមាននរណាម្នាក់ស្មានថា ខ្ញុំមាន ឋានៈខ្ពស់លើសពីភាពដែលគេឃើញ និង លើសពីពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយ។ ^{១១}ព្រះជាម្ចាស់ បានដាក់បន្ទាមួយក្នុងរូបកាយខ្ញុំ^{១២} ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំ អ្នកខ្លួន ព្រោះតែការអស្ចារ្យដ៏ប្រសើរបំផុត ដែលព្រះអង្គបានសម្តែងឲ្យខ្ញុំឃើញ គឺដូចជា មានតំណាងរបស់មារសាតាំងមកធ្វើទារុណកម្ម ខ្ញុំ កុំឲ្យខ្ញុំអ្នកខ្លួនបានឡើយ។

^{១២}ខ្ញុំអង្វរព្រះអម្ចាស់ចំនួនបីដង សូមទ្រង់ មេត្តាដកយកបន្ទានេះ ចេញពីរូបកាយខ្ញុំ។

^{១៣}ក៏ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ « ការប្រោសប្រណីរបស់យើង ល្មមគ្រប់គ្រាន់

សម្រាប់អ្នកហើយ ដ្បិតប្រទានភាពរបស់យើង លេចចេញមកយ៉ាងខ្លាំងបំផុត ក្នុងមនុស្សទន់ ខ្សោយ។» ដូច្នោះ ខ្ញុំចូលចិត្តអ្នកខ្លួនអំពីភាពទន់ ខ្សោយរបស់ខ្ញុំជាង ដើម្បីឲ្យប្រទានភាពរបស់ ព្រះគ្រីស្ទ មកសណ្តិតលើខ្ញុំ។

^{១៤}ហេតុនេះ ព្រោះតែព្រះគ្រីស្ទ ខ្ញុំអរ សប្បាយនៅពេលខ្ញុំទន់ខ្សោយ នៅពេលគេជេរ ប្រមាថ នៅពេលខ្វះខាត នៅពេលគេ បៀតបៀន នៅពេលតប់ប្រមល់ ដ្បិតពេលណា ខ្ញុំទន់ខ្សោយ គឺពេលនោះហើយ ដែលខ្ញុំមាន កម្លាំង។

គ្រួសារទុកម៉ូលមានចិត្តស្មោះត្រង់

^{១៥}ខ្ញុំនិយាយដូច្នោះ ដូចជាមនុស្សលេណ ហើយ គឺមកពីបងប្អូនបង្អូនខ្ញុំ ដ្បិតបងប្អូនហ្នឹង ហើយ ដែលត្រូវគាំទ្រខ្ញុំ ទោះបីខ្ញុំជាមនុស្សឥត បានការក្តី ក៏ខ្ញុំមិនអន់ជាងមហាគ្រីស្ទទុកទាំង នោះដែរ។ ^{១៦}មានសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗបាន កើតឡើងក្នុងចំណោមបងប្អូន ដែលបញ្ជាក់ថា ខ្ញុំជាគ្រីស្ទទុក គឺមានការអត់ធ្មត់គ្រប់យ៉ាង មាន ទិសម្តាល់ឬទិ្ធបាដិហារិយ៍ និងការអស្ចារ្យផ្សេ ងៗ។ ^{១៧}បងប្អូនមិនបានទទួលអ្វីតិចជាងព្រះ សហគមន៍ដទៃទៀតៗនោះឡើយ រៀបរយតែខ្ញុំ មិនដែលបានធ្វើជាបន្ទុកដល់បងប្អូនប៉ុណ្ណោះ សូមបងប្អូនអភ័យទោសឲ្យខ្ញុំ ចំពោះអយុត្តិធម៌ នេះផង។

^{១៨}ឥឡូវនេះ ខ្ញុំរៀបចំខ្លួនជាស្រេច ដើម្បីមក រកបងប្អូនជាលើកទីបី ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនធ្វើជាបន្ទុក ដល់បងប្អូនទេ ព្រោះខ្ញុំមកមិនមែនប្រាថ្នាចង់

បានសម្បត្តិរបស់បងប្អូនឡើយ គឺចង់បានបងប្អូនផ្ទាល់តែម្តង។ ធម្មតាកូនចៅមិនដែលប្រមូលសម្បត្តិជូនឪពុកម្តាយទេ គឺឪពុកម្តាយវិញទេតើ ដែលប្រមូលសម្បត្តិទុកឲ្យកូន!^{១៤} ចំពោះខ្ញុំ ខ្ញុំពេញចិត្តនឹងចំណាយអ្វីៗដែលខ្ញុំមាន ហើយខ្ញុំក៏ចំណាយខ្លួនខ្ញុំថែមទៀត ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ជីវិតបងប្អូនដែរ។ បើខ្ញុំស្រឡាញ់បងប្អូនខ្លាំងយ៉ាងហ្នឹងទៅហើយ តើបងប្អូនស្រឡាញ់ខ្ញុំតិចជាងឬ?

^{១៦}យើងសន្មតទៅចុះថា ខ្ញុំពុំបានធ្វើជាបន្ទុកដល់បងប្អូនមែន តែប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះថា ខ្ញុំជាមនុស្សមានពុតត្បូត ប្រើកលល្បិចបោកប្រាសបងប្អូន។ ^{១៧}តើខ្ញុំមានដែលបោកប្រាសបងប្អូនតាមរយៈអ្នកដែលខ្ញុំចាត់មករកបងប្អូននោះទេ? ^{១៨}ខ្ញុំបានអង្វររងទីតូ ឲ្យមករកបងប្អូន ហើយខ្ញុំក៏ចាត់បងប្អូនម្នាក់ទៀត ឲ្យមកជាមួយគាត់ដែរ តើបងទីតូ បានបោកប្រាសបងប្អូនឬ? តើយើងទាំងពីរនាក់ មិនបានប្រកាន់យកចិត្តគំនិត និងដើរ តាមគន្លងតែមួយទេឬ?

^{១៩}តាំងពីយូរមកហើយ ប្រហែលជាបងប្អូនចេះតែស្មានថា យើងនិយាយដោះសារនៅចំពោះមុខបងប្អូន! ទេ! យើងនិយាយដោយរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ នៅចំពោះ ព្រះភក្ត្រព្រះជាម្ចាស់។ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ! យើងនិយាយសេចក្តីទាំងនេះ ដើម្បីកសាងជំនឿបងប្អូនតែប៉ុណ្ណោះ ^{២០}ដ្បិតខ្ញុំបារម្ភខ្លាចក្រែងលោពេលខ្ញុំមកដល់ ខ្ញុំមិនឃើញបងប្អូនមានលក្ខណៈ ដូចដែលខ្ញុំចង់ឃើញ ហើយក៏ខ្លាចក្រែងបងប្អូនឃើញខ្ញុំខុសលក្ខណៈ ដែលបង

ប្អូនចង់ឃើញនោះដែរ។ ខ្ញុំបារម្ភ ក្រែងលោមានការទាស់ទែងគ្នា ច្រណែនគ្នាខឹងសម្បារប្រណាំងប្រជែងនិយាយដើមគ្នា បរិហារកេរ្តិ៍អ្នកបំប៉ោង ខ្វះសណ្តាប់ធ្នាប់។ ^{២១}ខ្ញុំបារម្ភក្រែងលោពេលខ្ញុំមកដល់លើកក្រោយ ព្រះរបស់ខ្ញុំនឹងបំបាក់មុខខ្ញុំនៅចំពោះមុខបងប្អូន ហើយខ្ញុំត្រូវយំសោក ព្រោះតែបងប្អូនជាច្រើននាក់ដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបកាលពីមុន តែមិនទាន់បានប្រែចិត្តគំនិត លះបង់អំពើសៅហ្មង ប្រាសចាកសីលធម៌ និងកាមគុណចោកទាបដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តនៅឡើយ។

ពាក្យផ្ទៀងផ្ទាត់សូន្យ

^១នេះជា លើកទីបីហើយដែលខ្ញុំមករកបង ១៣ប្អូន។ ត្រូវសម្រួលរឿងទាំងអស់ ដោយមានសាក្សីពីរ ឬបីនាក់ ^២។ ^៣កាលខ្ញុំនៅជាមួយបងប្អូនជាលើកទីពីរ ខ្ញុំបាននិយាយសេចក្តីនេះរួចស្រេចហើយ ហើយឥឡូវនេះ ពេលដែលខ្ញុំឆ្ងាយ ខ្ញុំសូមជម្រាបអស់អ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបកាលពីមុន និងសូមជម្រាបអ្នកឯទៀតៗទាំងអស់ ឲ្យបានដឹងជាមុនថា បើខ្ញុំវិលមករកបងប្អូនវិញនោះ ខ្ញុំនឹងមិនប្រណិទនណាម្នាក់ឡើយ ^៤ដ្បិតបងប្អូនចង់បានភស្តុតាងថា ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលដោយសារខ្ញុំ។ ព្រះអង្គមិនទន់ខ្សោយចំពោះបងប្អូនទេ គឺព្រះអង្គបង្ហាញឬទ្ធានុភាពនៅកណ្តាលចំណោមបងប្អូនវិញ។ “ព្រះអង្គត្រូវតែឆ្កាង ដោយព្រះអង្គមានភាពទន់ខ្សោយ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គមានព្រះជន្មថ្មីដ៏រុងរឿង ដោយឬទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ រីឯយើងវិញ ក៏ដូច្នោះដែរ យើងទន់ខ្សោយរួមជាមួយ

ព្រះអង្គមែន ប៉ុន្តែ ដោយយល់ដល់បងប្អូន យើងមានជីវិតរស់រូមជាមួយព្រះអង្គ ដោយ ប្រទានភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

“សូមបងប្អូនល្អងមើលខ្លួនឯងទៅ តើបង ប្អូននៅតែមានជំនឿមែនឬយ៉ាងណា សូមបង ប្អូនពិនិត្យពិច័យខ្លួនឯងមើលទៅចុះ! បងប្អូន មិនទទួលស្គាល់ទេឬថា ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទគង់នៅ ក្នុងបងប្អូន! ឬមួយមានតែបងប្អូនឃើញថា ព្រះ អង្គមិនគង់នៅជាមួយ!”^១ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា បងប្អូន ពិតជាដឹងថា ព្រះអង្គគង់នៅជាមួយយើងមែន ^២។^៣ យើងអង្វរព្រះជាម្ចាស់ សូមកុំឲ្យបងប្អូន ប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់អ្វីឡើយ។ យើងគ្មានបំណង ចង់បង្ហាញភស្តុតាងថា យើងមានព្រះអង្គគង់ ជាមួយ ហើយនោះទេ យើងគ្រាន់តែចង់ឃើញ បងប្អូនប្រព្រឹត្តអំពើល្អប៉ុណ្ណោះ ទោះបីការពិ និត្យពិច័យនេះ បែរជាបង្ហាញថា យើងគ្មានភស្តុ តាង អំពីព្រះអង្គគង់ជាមួយក៏ដោយ “ដ្បិត យើងមិនអាចប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិតបានឡើយ គឺយើងគ្រាន់តែអាចបម្រើសេចក្តីពិតប៉ុណ្ណោះ។”^៤ យើងសប្បាយចិត្តនៅពេលណាយើងទន់ ខ្សោយ ហើយបងប្អូនមានកម្លាំង។ យើង អធិដ្ឋានសុំសេចក្តីតែមួយនេះ គឺសូមឲ្យបងប្អូន បានគ្រប់លក្ខណៈ។

^១ហេតុនេះហើយ បានជាពេលខ្ញុំនៅឆ្ងាយ ខ្ញុំសរសេរសេចក្តីនេះមកជូនបងប្អូន។ ដូច្នេះ កាលណាខ្ញុំមកដល់ ខ្ញុំមិនបាច់និយាយតឹងរឹង មកកាន់បងប្អូនតាមអំណាច ដែលព្រះអម្ចាស់ បានប្រទានមកដល់ខ្ញុំនោះឡើយ។ ព្រះអង្គ ប្រទានអំណាចនេះមកខ្ញុំ មិនមែនដើម្បីបំផ្លាញ

ទេ គឺដើម្បីកសាងវិញ។

^១នៅទីបញ្ចប់ ចូរបងប្អូនមានអំណរឡើង ចូរខំប្រឹងឲ្យបានគ្រប់លក្ខណៈ ចូរលើកទឹកចិត្ត គ្នា ចូរមានចិត្តគំនិតតែមួយ ចូររស់នៅដោយ សុខសាន្តជាមួយគ្នា នោះព្រះជាម្ចាស់ ដែល ប្រភពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីសុខ សាន្ត មុខជាគង់ជាមួយបងប្អូនមិនខាន។

^២ចូរជម្រាបសូរគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយ ស្និទ្ធស្នាលផង^៥។ ជនដ៏វិសុទ្ធទាំងអស់ក៏សូម ជម្រាបសូរមកបងប្អូនដែរ។

^៣សូមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាអម្ចាស់ ប្រោស ប្រណីដល់បងប្អូន សូមព្រះជាម្ចាស់សម្តែងព្រះ ហឫទ័យស្រឡាញ់ និងសូមព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ប្រោសឲ្យបងប្អូនរួមជាមួយគ្នាផង។

ក. ឯកសារដើមខ្លះមានសរសេរថា: «ដោយចិត្តដ៏វិសុទ្ធ»។
ខ. «បាតដៃជាខ្នងដៃ»: ពាក្យដើម «បានដើម « បាទៗនិង ទេៗ»។
គ. «បាក់ប្រេង»: មានន័យថាព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណដ៏ វិសុទ្ធឲ្យមកសណ្ឋិតលើអ្នកជឿ។
ឃ. ពាក្យដើមបើកទ្វារ។
ង. មានអ្នកខ្លះចោទប្រកាន់លោកប៉ូលថាជាគ្រីស្ទទុកក្លែងក្លាយ មក ពីគ្មានសំបុត្រតែងតាំង។ ប៉ុន្តែលោកប៉ូលបានទទួលមុខងារ ជាគ្រីស្ទ ទុកពីព្រះយេស៊ូផ្ទាល់ នៅពេលលោកបានឃើញព្រះអង្គនៅតាមផ្លូវ ទៅក្រុងដាម៉ាស។
ច. សូមអានសេរីភាព(និទ្ទេស) ៣៤.៣៤។
ឆ. យើងអាចបកប្រែម្យ៉ាងទៀតថា « ស្មោះហស្តរបស់ព្រះជា ម្ចាស់ដែលជាព្រះវិញ្ញាណ»។

ជ. ពាក្យដើម «រូបភាពឬ គំនូរ»។ ព្រះគ្រីស្ទជាតំណាងរបស់ព្រះ ជាម្ចាស់ មានន័យថា ព្រះអង្គធ្វើឲ្យមនុស្សលោកឃើញព្រះជាម្ចាស់ ឬ មនុស្សលោកឃើញព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈព្រះយេស៊ូ។

ឈ. «មុខងារដ៏ប្រសើរនេះ» ពាក្យដើម« កំណប់»មានន័យថា មុខងារប្រកាសផ្សាយដ៏ល្អ ដូចមានន័យយេស៊ូនៅ ៤.១។

ញ. ពោលគឺការឈឺចាប់របស់ព្រះយេស៊ូនៅលើឈើឆ្កាងនៅពេល ព្រះអង្គសោយទិវង្គត។

ដ. ទំនុកតម្កើង ១១៦.១០។

ប. ពាក្យដើម «មនុស្សខាងក្នុង» ដែលសំដៅទៅលើការគិតគូរ ពិចារណា...។ នៅក្នុងនេះលោកប៉ូលប្រៀបធៀបរូបកាយដែលកាន់ តែចាស់ទៅៗ នឹងជីវិតខាងវិញ្ញាណដែលចេះតែចម្រើនឡើងៗ។ យើង អាចបកប្រែថា« វិញ្ញាណខាងក្នុងរបស់យើង»ក៏បាន។

ឧ. អេសាយ ៤៩.៨។

ឈ. លេវីន័យ ២៦.១១-១២។

ណ. ២សាមូអែល ៧.១៤។

ត. លោកប៉ូលប្រើពាក្យនេះសំដៅទៅលើគ្រីស្ទបរិសុទ្ធនៅស្រុកយូ ដាដែលកំពុងតែខ្វះខាត ជាពិសេស បងប្អូនក្រុងយេរូស្កីម។

ថ. សេរីភាព (និក្ខមន័) ១៦.១៨។

ទ. សូមអានសេចក្តីពន្យល់នៅ ២កូរិនថូស ៨.៤។

គ. ទំនុកតម្កើង ១១២.៩។

ន. អេសាយ ៥៥.១០។

ប. «កំពែងបន្ទាយនានា» ជានិមិត្តរូបនៃអំនួតរបស់មនុស្សដែល យកខ្លួនឯងជាទីពឹង។

ផ. ហ្គាដើម «គាត់ទន់ខ្សោយគួរឲ្យមើលងាយ»។

ព. ហ្គានេះមានន័យស្របនឹងពាក្យខ្មែរថា «អង្គុយលើចង្កើលើក ខ្លួនឯង»។

ក. យេរេមី ៩.២៣; ១កូរិនថូស ១.៣១។

ម. ក្នុងគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់មានចែងថា ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះ ហឫទ័យស្រឡាញ់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលយ៉ាងខ្លាំង ប្រៀបបីដូចជា ស្វាមីស្រឡាញ់ភរិយា។ កាលណាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលចេះតែក្បត់ចិត្ត ព្រះអង្គបែរទៅគោរពថ្វាយបង្គំព្រះឯទៀតៗ នោះគម្ពីរចែងថាព្រះអង្គ មានព្រះហឫទ័យប្រថុណ្ណ ដូចស្វាមីឃើញភរិយាទៅមានសហាយ។ លោកប៉ូលប្រើពាក្យ «ប្រថុណ្ណ»នេះ បញ្ជាក់ពីសន្តានចិត្តស្រឡាញ់ របស់គាត់ចំពោះគ្រីស្ទបរិសុទ្ធនៅក្រុងកូរិនថូសខ្លះដែលបែរទៅជឿ

តាមការប្រៀនប្រដៅរបស់គ្រីស្ទទុកភ្លេងភ្លេង។

យ. ពាក្យដើម សែសិបរំពាត់ខ្លះ។ តាមច្បាប់ដែលមានចែងទុកក្នុង គម្ពីរលេវីន័យ (២៥.៣) គេអាចធ្វើទារុណកម្មអ្នកទោសបានត្រឹម ត្រូវវាយសែសិបរំពាត់ប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលវាយអ្នក ទោសសាមសិបប្រាំបួនរំពាត់ ដើម្បីកុំឲ្យលើស។

រ. សូមអានកិច្ចការ ៩.២៤-២៥។

ល. សាសន៍យូដាជឿថាមានស្ថានសួគ៌ពីប្រាំទៅដប់ជាន់។

វ. ពាក្យដើម 'ក្រៅរូបកាយ'។

ស. សំដៅទៅលើជម្ងឺរបស់លោកប៉ូល ឬមួយមកពីលោកងងឹតភ្នែក ឬមានសុខភាពមិនល្អ។

ហ. ពាក្យដើម«ព្រលឹង»។

ឡ. ទុតិយកថា ១៩.១៥ ម៉ាថាយ ១៨.១៦។

អ. ពាក្យដើម «មិនបានសំរេច»។

ក. ឬ«បងប្អូនមិនដឹងថាយើងមិនមែនគ្មានព្រះអង្គគង់ជាមួយនោះ ទេ»។

ខ. សូមអានសេចក្តីពន្យល់នៅ ១កូរិនថូស ១៦.២០។